

КҮРЕЕЛЕЙ КОЖОН

кожондордын жуунтызы

Горно-Алтайск 2007

Кажы ла калыкта, кажы ла өйдө бойынын кожоңы бар. Кожон ажыра калыктын жадын-жүрүми, жаткан жери, керек дезе кабынган-тудунган эдимдери, жиген курсагы да керегинде билип алар аргалу. Кажы ла кижиде бойынын сүүген кожоңы бар. Ол оны сүүнчиде, кунуккан да өйдө көрүнбес нөкөриндий бойыла кожо алып жүрет. Кезикте кижы сүүген кожоңынын сөстөрүн булгап, ундып салат. Же бу жуунты ондыйларга болушту болорында аланзу жок.

Жуунтыга жарлу да, жаңы да кожоңдор кирген. Кемге де жаңы кожоң таныш эмес болзо, же айса-болзо эртенги чыдап жаткан үйенин ол сүүген кожоңы болуп улалар.

Бу кожоң-жуунтыны белетеерине В. Ядагаев, К. Ельдепова, Е. Ортоңулова, Ч. Мамашева, фотосогоочылар А. Иркитов, Рагим Борисов, Э. Бадиков, “Алтайдын Чолмоны” газеттин архиви жаан болужын жетирди.

Качан да кунукпай, көксигерде кожоңду, ырысту, су-кадык жүрүгөр.

Тургузаачы-редакторы Эрмек Тепуков

ББК 85. 994

ISBN 978-5-903447-05-3

© ГУ «Редакция детского журнала «Солоны»

© составитель Э. Тепуков

© худ. оформление А.Иркитов

АЛТАЙ АЛБАТЫНЫҢ КОЖОНДОРЫ

КАН-АЛТАЙ

Ўстиртинен көргөндө,
Ўч толукту Кан-Алтай.
Тууразынан көргөндө,
Тогус булунду Кан-Алтай!

Кўски конгон журтыга
Кўренг чекпен төжөлгөн,
Жаскы конгон журтыга
Жажыл торко жайылган.
Кайран Алтайым деп,
Калыгым каны төгүлген.

Тон будакту карагай
Тонкойордон жайлазын.
Тобул бүткен Алтайым
Тонкойордон жайлазын.
Как будакту карагай
Канкайардан жайлазын.
Кайран бүткен Алтайым
Канкайардан жайлазын!

ШУНУ КЕРЕГИНДЕ КОЖОНДОР

Сымылтынын кујурын
Сыгын јиди, Шунуты.
Сыр жаңарлу албатын
Шырага барды, Шунуты.
Айулунын кујурын
Аңдар јиди, Шунуты.
Ак жаңарлу албатын
Айдуга барды, Шунуты.
Агаштан ойгон кабайын
Јуртка калды, Шунуты.
Ак жаңарлу албатын
Айдуга барды, Шунуты.
Мөштөн ойгон кабайын
Јуртка калды, Шунуты.
Сыр жаңарлу албатын
Шырага барды, Шунуты.
Сузуп ичер сууларга
Мал сугарган Шунуты.
Сунуп базар Алтайга
Албаты салган Шунуты.
Агаш-ташту Алтайга
Аң божоткон Шунуты.
Куу башту кырларга
Куш божоткон Шунуты.

Одус сүмер бажына
От түжүрген Шунуты.
Олјолоп келген өштүге
Чак түжүрген Шунуты.
Јаан тайга бажына
Јалбыш салган Шунуты.
Јуулап келген өштүге
Чагын салган Шунуты.
Бий-Кадынды кечире
Бијелеп кечкен Шунуты.
Бийик-Сур деп адына
Камчы сокпогон Шунуты.
Кадын талай кечире
Казалат кечкен Шунуты.
Кара-күренг адына
Камчы сокпогон Шунуты.
Айанг башту кырларын
Ажыктап жүрген Шунуты.
Албатызын јеткерден
Айрып жүрген Шунуты.

МЫРАТ-БИЙ

Энези:

Мырадым, Мырадым!

Эдил деген суу келер

Аны канай кечерзин?

Эдегинде эл болор

Аны канай өдөрзин?

Жайык деген суу келер

Аны канай кечерзин?

Жаказында эл болор

Аны канай өдөрзин?

Мырат:

Энекем, энекем!

Эдил деген суу эмтир,

Эки чөмзөм, кечерим.

Эдегинде эл эмтир,

Мен келзем, женерим.

Жайык деген суу эмтир,

Жаңыс чөмзөм, кечерим.

Жаказында эл эмтир,

Мен келзем, женерим.

Энези:

Мырадым, Мырадым!

Бир агашта мун будак,

Буу кезейин дединг бе?

Бир бойыңа мун кижн,
Адыжайын дедн бе?
Бир агашта жүс будак,
Буу кезейн дедн бе?
Бир бойыңа жүс кижн,
Јуулажайын дедн бе?

Мырат:

Энекем, энекем!

Бир агашта мун будак,
Бир будактан нези артык?
Бир бойыма мун кижн,
Бир кижиден нези артык?

Энези:

Мырадым, Мырадым!

Карасуга кан уруп,
Сууны кайдан ичерзн?
Калыкпыла чертежн,
Јакшы кайдан табарзн?
Куру јерге от салып,
Өлөн кайдан табарзн?
Калыкпыла чертежн,
Јакшы кайдан табарзн?

Мырат:

Энекем, энекем!

Карасуга кан уруп,

Суузаганда ичерим.
Калыкпыла чертешсем,
Эл јакшызын табарым.
Куру јерге от салып,
Өлөң јакшызын табарым.
Калыкпыла јуулашсам,
Јурт јакшызын табарым.

Энези:
Мырадым, Мырадым!
Кас түшпес көлгө
Кас түжүрдин, Мырадым.
Кастый бажы агарган
Адаңды неге ыйлаттын?
Куу конбос көлгө
Куу кондырдын, Мырадым.
Куудый бажы агарган
Эненди неге ыйлаттын?

Мырат:
Энекем, энекем!
Эки ташты колтыктап,
Эдил кечкен Мырат мен.
Экиден јууга ол түжүп,
Эзен чыккан Мырат мен.
Јаңыс ташты колтыктап,
Јайык кечкен Мырат мен.
Јаңыскан јууга ол кирип,
Јакшы јанган Мырат мен.

ОЙНОЙЛЫК

Кол-колыстан тудужып,
Кожондожып ойнойлык.
Јен-јенгистен тудужып,
Јергележип ойнойлык.

Көлдү-көлдү кечүни
Көрүп жүрүп кечеелик.
Көрүшкеннинг өчинде
Күн чыкканча ойнойлык.

Талду-талду кечүни
Талдап жүрүп кечеелик.
Табарышкан тужында
Таң атканча ойнойлык.

АЛТАЙДЫ МАКТАГАНЫ

Ак сүмердин бажында
Алтын чечек өзүп жат.
Алтын туулу Алтайда
Ай жаркыны чалып жат.

Көк сүмердин бажында
Күмүш чечек өзүп жат.
Күмүш туулу Алтайда
Күн жаркыны чалып жат.

Јаш өлөңи чыккажын,
Көрөргө јараш Алтайым.
Јашкан кары јаагажын,
Базарга јараш Алтайым.

Көк өлөңи чыккажын,
Көрөргө јараш Алтайым.
Көмө кары јаагажын,
Базарга јараш Алтайым.

Тайгадан аккан тамыр суу,
Ичеримде — јакшызын!
Таш јамынган тайгалар,
Көрөримде — јаражын!

Мөңкүден түшкен мөңүн суу,
Ичеримде — жакшызын!
Мөш жамынган тайгалар,
Көрөримде — жаражын!

Алтын сулук шынкырап,
Ала тай желген Алтайым.
Ай таназы суркурап,
Кыстарым жүрген Алтайым.

Күмүш сулук шынкырап,
Күрөң тай желген Алтайым.
Күн таназы жалтырап,
Кыстарым жүрген Алтайым.

АЛТЫН-КӨЛДИҢ ЖАРАЖЫ

Ак туманы жайылган
Алтын-Көлдин жаражын.
Албатызын азыраган
Онын балыгы татузын.

Туиук кара жыш бүткен,
Тууларынын бийигин.
Турган журтын азыраган
Турлу ангы семизин.

Эбире өскөн агажы
Эмил сайлу кузукту.
Айландыра туулары
Алтын-мөнгүн жөөжөлү.

Ак туманы жайылган
Алтын-Көлдин жаражын.
Албатызын азыраган
Онын балыгы татузын.

АДА-ЭНЕГЕ КОЖОН

Элик бычкак өдүкти
Энем көктөгөн кеп эмей.
Эки уулы келди деп,
Энем жыргап бу турбай.

Аң бычкагы өдүкти
Адам тапкан кеп эмей.
Алты уулы келди деп,
Адам жыргап бу турбай.

Јергелей турган јети чет —
Јерлү малдын тебеези.
Јети тажуур аракы —
Эне-аданын күндүүзи.

Аралаган алты чет —
Айгырлу малдын тебеези.
Алты тажуур аракы —
Ада-эненин күндүүзи.

ЈААНАЗЫН МАКТАГАНЫ

Ак корокой көктөйлө,
Тон эдинген јаанагым.
Алтан јаштан ажыра
Јаш јажаган јаанагым.

Көк корокой тон көктөп,
Көрүге кийген јаанагым.
Көк ийнекти азырап,
Көөрчөк сааган јаанагым.

Ак топчылу мандык тон
Јайгыда серүүн болгойло.
Алдымдагы јаанамнын
Јажынан быян болгой ло.

Күн билдирлү торко тон
Күнненг серүүн болгойло.
Күмүш чачту јаанамнын
Јүрүминенг ырыс болгойло.

АКАЗЫН ТООГОНЫ

Ак теленгир жүстүгим
Качан да болзо колымда.
Акам көөркий айтканы
Качан да болзо көксимде.

Көк теленгир жүстүгим
Качан да болзо сабарда.
Көөркий акам айтканы
Качан да болзо санаамда.

Алтын үйген баш серпип,
Ак-боро жүрген жер сүрлү.
Алтын кындак бел согуп,
Акам жүрген жер баалу.

Күмүш үйген баш серпип,
Күренг тай жүрген жер сүрлү.
Күмүш кындак бел согуп,
Акам жүрген жер баалу.

ЈЕНЕЗИН МАКТАГАНЫ

Калык-јондо жүргежин,
Кара көстү јенекей.
Камду-түлкү туткажын,
Тон көктөйтөн ус эмей.

Солонгыдый чеедекти
Көктөп ийген јенекей.
Јыргал-ойын болгожын,
Кожон чөйөр ус эмей.

ТААЙ ЛА ЈЕЕННИН КОЖОНДОШКОНЫ

Боро тайдын јелижи
Јелиш беи — суу эмей.
Таайым өрөкөн айтканы
Төгүн беи — чын эмей.

Јеерен тайдын јелижи
Јелиш беи — суу эмей.
Јееним көөркий айтканы
Төгүн беи — чын эмей.

Алты үйелү чакыннан
Ат айрылбас төрөгөн.
Алты үйеге јыргаган,
Айрылышпас төрөгөн.

Үч үйелү чакыннан
Ат айрылбас төрөгөн.
Үйе-чакка ундылбас
Үүрелешкен төрөгөн.

ЭЖИН МАКТАГАНЫ

Алтындый бүри төгүлген
Ак кайынг эди, бу эди.
Аркада чачы жайылган
Алганым эди, бу эди.

Күмүштий бүри төгүлген
Көк кайынг эди, бу эди.
Көксинде чачы жайылган
Көргөним эди, бу эди.

Айры кулак сертилдеп,
Аңдар кайда туру не?
Ала көзи мөлтүрөп,
Айдышкан кайда жүрү не?

Эки кулак сертилдеп,
Элик кайда туру не?
Эки көзи мөлтүрөп
Эжим кайда жүрү не?

КӨӨРКИЙИНЕ АЙТКАНЫ

Көгөрип чыккан көк чечек
Көлөткө жерде өспөйтөн.
Көрүжип жүргөн көөркийим
Көрүшпес жерге барбайтан.

Жажарып өскөн жаш өлөң
Жажытту жерден чыкпайтан.
Жаба жүргөн көөркийим
Жажына ырап барбайтан.

Сангыскан учат сас сайын,
Саста бүткен тал сайын.
Санаган көөркий келер деп,
Сакып турум күн сайын.

Күйкенек учат көл сайын,
Көлдө бүткен тал сайын.
Көргөн көөркий келер деп,
Көрүп турум жол сайын.

Казым, кажы учадын,
Канадын төзин чыладып?
Кайраным, кажы барадын,
Сүүген жүрегим сыстадып?

Куум, кажы учадын,
Куркунунг төзин чыладып?
Көөркийим, кажы барадын,
Јаш жүрегим оорыдып?

Кайын, кайын, кайындар,
Кайындардын јаражын!
Кара чийик кабакту
Бу көөркийдин јаражын!

Чиби, чиби, чибилер,
Чибилердин јаражын!
Чийик кара кабакту
Бу көөркийдин јаражын!

Көк өлөңди көргөмдө,
Көмө чабар күүним бар.
Көөркийимди көргөмдө,
Көкип ойноор күүним бар.

Јаш өлөңди көргөмдө,
Јаја чабар күүним бар.
Јаш үүремди көргөмдө,
Јазап ойноор күүним бар.

Бери көрзөң, көөркийим,
Жаражың көрүп алайын.
Жаражың көрүп алала,
Жажына ундыбай жүрейн.

Таң-Чолмондый көзинди
Төмөн жемире көрбөзөң.
Карузыган күүнимди
Кайра ийде салбазан.

Күрлеп койгон күр кечү —
Күрен тайдын кечүзи.
Күрен торко чачагым —
Күүним жеткен темдеги.

Сайламалу сай кечү —
Сары тайдын кечүзи.
Сары торко чачагым —
Санаам жеткен темдеги.

Меес жердин өлөңи
Бештен салган торкодый.
Бери жанда ол көөркий
Мөңүн кошкон жүстүктий.

Арка жердин өлөңи

Алтыдан салган торкодый.
Ары јанда ол көөркий
Алтын кошкон јүстүктий.

КАРЫ КИЖИГЕ

Кара суу деп түкүрбе —
Кабырган малдын сугады.
Кары кижиге деп сананба —
Качан бирде нөкөрүң.

Туйук суу деп түкүрбе —
Турган малдын сугады.
Туш кижиге деп жектебе —
Түп-түбинде төрөөңүң.

ЎЎРЕЛЕРДИН КОЖОНҒЫ

Арканы төмөн түжерде,
Арказы түңей сығындар.
Амыргылап келерде,
Ўни түңей үүрелер.

Кобыны төмөн түжерде,
Колы түңей коңырлар.
Кожондожып келерде,
Ўни түңей үүрелер.

Бороңоттын борозын
Боочы јерден табарын.
Бойдондордын јаражын
Бистин јерден табарын.

Кызылгаттын кызылын
Кырлан јерден табарын.
Кыс балдардын јаражын
Бистин јерден табырын.

Кара тўлкў мантады —
Кем чочыткан болотон?
Кайран кўўркий туштады —
Кайданг келген болотон?

Јодро бўри јайылды —
Јайылбаска не болды?
Јолдын бажы тушташты —
Јолыкпаска не болды?

КОКЫР

Эки суунын ортодо
Элик жибес өлөң бар.
Элдин-жоннын ортодо
Энем билбес эжим бар.

Арка-туунын ортодо
Аңдар жибес өлөң бар.
Албатынын ортодо
Адам билбес эжим бар.

Көк-боро деп мингеним,
Көкси тижик ат эмтир.
Көөркийим деп көргөним,
Көк лө тенек уул эмтир.

Ак-боро деп мингеним,
Арказы тижик ат эмтир.
Ажыкту деп көргөним,
Аамай-тенек уул эмтир.

УУЛДЫН КОЖОНЫ

Көк чечектин бажына
Көбөлөк качан конгой не?
Көзи жараш көөркийим
Көрүнип качан келгей не?

Ак чечектин бажына
Адару качан конгой не?
Айдышкан жакшы көөркийим
Айланып качан келгей не?

Кызылгатту кызыл туу,
Мен чыгарым, жабыс тур.
Кызыл-күрен сен көөркий,
Мен келерим, сакып жүр.

Казылганду кара туу,
Мен чыгарым, жабыс тур.
Кара-күрен сен көөркий,
Мен келерим, сакып жүр.

Беш белтирде беш боро
Менин бором болзо чы.
Кеби жараш бу бала
Менин эжим болзо чы.

Ортолыкта он боро
Менин бором болзо чы.
Ээлгир сынду бу бала
Менин эжим болзо чы.

Көк өлөңдү жер эмтир —
Кой ототсо, кайткай не?
Көзи жараш кыс эмтир —
Кокырлашса, кайткай не?

Ак өлөңдү жер эмтир —
Ат ототсо, кайткай не?
Ай танау кыс эмтир —
Нажылашса, кайткай не?

КЫСТЫҢ КОЖОНЫ

Алтан ағаш ортодон
Аспакты кайдан таныдың?
Алтан бала ортодон
Мени кайдан жараттын?

Бежен ағаш ортодон
Белени кайдан таныдың?
Бежен бала ортодон
Мени кайдан көстөдинг?

Туманду көлдин жанында
Турна ўни танылу.
Турган жоннын ортодо
Сенин ўнин танылу.

Кара көлдин жанында
Кастын ўни танылу.
Калык-жоннын ортодо
Сенин ўнин танылу.

КАБАЙДЫҢ КОЖОҢЫ

Аң балазын телчиткен
Алты кыпту таш кабай.
Акту бойысты чыдаткан
Ада-энениң кол кабай.

Элик балазын телчиткен
Эки кыпту таш кабай.
Эмди бойысты чыдаткан
Эне-аданың кол кабай.

Түнде түшкен жымыртка
Түлүреп учар куш болор.
Түүнчекте јаткан јаш бала
Түбин билер эр болор.

Караңгуйда түшкен жымыртка
Калырап учар куш болор.
Кабайда јаткан јаш бала
Качан бирде эр болор.

ЧӨӨЧӨЙДИН КОЖОНЫ

Буурыл тайга буудай бер –
Бајыр-быјыр чайназын.
Бу бойыма уруп бер –
Бууккан санаа чечилзин.

Кара тайга арыш бер –
Кајыр-быјыр чайназын.
Каіран бойыма уруп бер –
Карык санаа чечилзин.

Агаштан ойгон чөөчөйим
Алтын сүрлү көрүнзин.
Алып келген бу ажым
Алама-шикир билдирзин.

Мөштөң ойгон чөөчөйим
Мөңүн сүрлү көрүнзин.
Мен экелген бу ажым
Мөттөң тату танылзын.

ОЙЫННЫҢ КОЖОҢЫ

Күн алдында бир терек
Күмүш бүрин жайказын.
Күмүш башту сыргамды
Күн өткүрбей жандырзын.

Ай алдында бир терек
Алтын бүрин жайказын.
Алтын башту сыргамды
Ай өткүрбей экелзин.

Тошту тайга айланзам,
Менин адым арыбас.
Топшуур согуп ойнозом,
Менин колым чылабас.

Таскыл-тайга айланзам,
Менин адым арыбас.
Таң атканча ойнозом,
Менин колым чылабас.

МАК КОЖОН

Кожоньысты уккажын,
Коолой соккон салкындый.
Кожо бистин жүрүмис
Коюу өскөн чечектий.

Жаңарыста не болзын,
Жараш үндү комыстый.
Жаба бистин жүрүмис
Жаа өскөн чечектий.

Эзин-кейлү Алтайга
Эдски болгон үнибис.
Эне-төрөл јеристи
Мактап айткан кожонгыс.

Ару кейлү Алтайга
Амыргы болгон үнибис.
Албатынын жүрүмин
Мактап айткан кожонгыс.

ЖАҢЫ АЛТАЙ

Сөстөри П. Кучияктын

Күүзи А. Ильиннин

Жаскыда өскөн чечектий,
Жаш жүрүмис чечектейт.
Жараш чанкыр Алтайда
Карангуй жоголот.

Жаан жалбышту одудый,
Таңдак ойноп көрүнөт.
Бистин айткан сөстөрдө
Чечектү Алтай макталат.

Жыраада куштар кожондоп,
Жажына уйа ол тартат.
Жаңы Алтай чүмделген,
Ырысту кожондор чөйилет.

ЭЛ-ЈЕРИМЕ ЭЗЕНИМ

Сөстөри Б. Бедюровтын

Күүзи Д. Яшевтин

Кыйраларлу ак кайын,
Кылбыраган тургайын.
Кыстый ару бу байын
Кыжы-жайы туткайын.

Кайананг чыккан карасу,
Кайнап-борлоп јаткайын.
Кайра јанзам карузып,
Какшаган эрдим јаскайын.

Кожончы-Арал, јаантайын
Коолоп-шуулап тургайын.
Колхозчы кыстар јангажын,
Кожонгын сүре уккайын.

Кулады ичи, куулайып,
Кујунду јалан јаткайын.
Кулунду малын улайын
Кутус маңда калгайын.

Ўч-Сүмер тайга, јүс ајас
Ўргүлјик шибее тургайын.
Ўйелик јоным, јол алас
Ўзүлбей јуртын туткайын.

Элчи турна, чубажып,
Эбиртелү баргайын.
Элем-селем алкыжын
Эзенде алып жангайын.

Эр бойыма күч толуп,
Эрлү жолым алгайым.
Эл жериме ээ болуп,
Эркинимди тапкайым.

ОТ-ЈАЛАРЛУ АЛТАЙ

А. Топчинаның репертуарынан

Мөңүндий жааштары
Мелтиреген Алтай.
Ай сүрлү, ай сүрлү,
Алтын бүрлү Алтай.

Көпөгөш ынаарлу,
Капчал кырлу Алтай.
Күн сүрлү, күн сүрлү,
Күмүш сүрлү Алтай.

Чечекке көмүлген
Чалынду јаландар.
Кайкайдым јаражын —
Кару јерим Алтай.

Аржаны адылган
Ару јерим — Алтай.
О, мениң сүүжим сен —
От-јаларлу Алтай.

КӨЗҮЙИМ

сөстөри Н. Улагашевтин
күүзи Н. Шумаровтын

Ат ла өтпөс аралдан
Айу чыгар, кайдатаң?
Мөндүр өтпөс ол жыштан
Бөрү чыгар, кайдатаң?

Кош кожон:
Ой, Көзүйим, Көзүйим,
Көзиме чечен Көзүйим.
Ой, Көзүйим, Көзүйим,
Көзимнинг оды — Көзүйим.

Ажузы жок тайганы
Сен канайып ажарың?
Кечүзи жок талайды
Сен канайып кечеринг?

Кош кожон.

Казыр-калап каандар,
Кара жангыс болорың.
Кармай алзаң — кулагың,
Кайа көрзөң — көлөткөң.

Кош кожон.

Калјуларла тартыжып,
Кайран балам, өлөрин.
Карыксынган мен бойым
Ал-сагыштаң өлөрим.

Кош кожон.

СӨӨКТҮ – ТАЙГА

Сөстөри албатынын

Р. Мажлаеванын репертуарынан

Чаркас черү, чалчыктар,

Чадыр журтты тоногон.

Кайдан келген калжулар?

Казан-айак түрөткен.

Отык таштын келтейи

От айланып келерде,

Олжого барган албаты

Ойто айланып келерде.

Көгөрип чыккан көк чечек

Көлөткө жерде не чыгар.

Көрүжип өскөн бойыбыс

Көрүшпес жерге не барар.

Комыдалду кожонгым

Кобы-жикке угулзын.

Казыр кыдат черүзи

Корым-ташка кырылзын.

Жайналганду кожонгым

Жайлугушка угулат.

Казыр кыдат черүзи

Жер бажына кырылгай.

Кају жердин өлөнгин

Кара малым отозын.

Казыр кыдат черүзин

Кара кускун чокызын.

АЛТАЙЫМ

В. Чанчиевтың репертуарынан

Жаман жүрзем, канай да жүрзем,
Кару Алтайымды
ундып мен болбойдым.
Аржан сууларым, мөңкү тууларым,
Кара албатызын ундып мен болбойдым.

Кош кожон:
Алтайым — кару кабайым.
Алтайым — өскөн-чыккан жерим.
Алтайым, кара албатым,
Албатым — жүрегимде сүйүнчи.

Узун жолдор өдүп,
өскө жерлер көрүп,
Алтайым сананзам,
жүрегим согулат.
Агаш-тажын санап,
албатызын санап,
Жүрегим согулат,
көзим жажы чыгат.

Кош кожон.

Аржан суулары сыгылып чыккан,
Алкышту бөткөн агару Алтайым.
Канча жылдарга кайыш
курынан туткан
Карудан кару кара башту албатым.

Кош кожон.

ЧАКЫЛАР

Сөстөри С. Сартакованын
Күүзи Т. Модорованын

Чакылар, чакылар, алтай чакылар,
Чактарга турган чайкалбас чакылар.
Мөңкүлөр алдында мөңкүлик кереестий,
Мөндүрлөр сабаган мөңүн чакылар.

Сүт башту кырлардан сүнелер түшкүлөп,
Сүт айдында чакыга келгилеер.
Сүүген алыптар түжине киргилеп,
Саамайы буурайган келиндер сүрнүгөр.

Өргөөлөр, тергеелер, жокту айылдар —
Ончозын жанында турар чакылар.
Алтай элдин энчизи болгон
Аргымак түжетен учурлу чакылар.

ТЕНЕРИНИН СУДАЗЫ

Сөстөри Ш. Шатиновтын

Күүзи Н. Шумаровтын

Мен узак чактардан түшкөм —
Тенери кизиртинен.
Тунгак тилге үренгем —
Туулар кимиртинен.

Кош кожон:
Тенеринин судазын —
Ай деп бодогом.
Телекейдин судазын —
Кудай деп бодогом.

Је көрнө түндерде
Көрүлөр көрөтөм.
Кандый да бийик мүргүүлгө
Мен улай жүткүгөм.

Кош кожон.

Эмдиги өйгө санаамла
Мен једип болбогом.
Эмдиги өйди билерге,
Мен јебрен болгом.

Кош кожон.

АК ЧОЛМОН

Сөстөри Б. Укачиннинг
Күүзи Н. Шумаровтын

Менинҗеерен адымнынҗ
Мандайында ак чолмон.
Көк тенгери алдында
Көөрөп күйет бир чолмон.

Көс кылбыгар ол чолмон
Көрүнип тургай узактанҗ.
Эртен-энгир ойногон
Эрјинени тудатам.

Јер-айакты серпидип,
Јеерен адым шунудат.
Агарган чолмон серенип,
Ач-амырым аскырат.

Менинҗеерен адымнынҗ
Мандайында ак чолмон.
Барып јаткан јолымнынҗ
Бажында күйет бир чолмон.

КИЖИ БОЛГОН АДЫСТА

Сөстөри J. Кыдыевтин

Күүзи С. Санашевтин

Уча берген кўски жалбракты,
Жылдарды кычырба — олор келбес.
Жүрүмис ондый да,
Же жүрегисте кару не де артар.

Кош кожон:
Кижиге болгон бийик адыста
Жаман-жакшыны ылгабас канайтканыс?
Келер ойдинг некектези алдыста,
Төгүнди-чынды билип аларыс,
Билип аларыс.

Жаркындалып келген — ол бир жараш,
Кара болгон — ол бир жаман.
Өткөнин билбей, канай жүрөтөн,
Ичкери канай оного баратан?

Кош кожон.

Ак-чегис бистинг неден де баалу,
Уйадыс жылытпай, чебер жүрели.
Жабысты-жобошты жаба баспай,
Жүрөк жылузын кысканбай берели.

Кош кожон.

АРГЫМАК

Сөстөри Ч. Енчиновтын
Күүзи албатынын

Түнде менин нөкөрим,
Түште менин канадым,
Jүгүрүк адым, аргымак,
Juу јерине баралык.

Өштөп келген өштүни
Өлтүрө тепсей базалык.
Ырысту төрөл јеристи
Ылтам корып алалык.

Канду жуудан чыгала,
Сенин сынын сергезин.
Калапту баатыр бололо,
Менин жүрүм јаранзын.

АЛТЫН-КӨЛ

Сөстөри П. Кучияктын

Күүзи А. Ильиннин

Тууразынан көргөндө,
Учы көрүнбес Алтын-Көл.
Ўстинен төмөн көргөндө,
Күскүдий жараш Алтын-Көл.

Айландыра турган туулар
Корып турган шибеедий.
Түбиндеги ол балыктар
Тенеринин булудынды.

Жылдыстар сенин толкунга
Качан да болзо јунунар.
Улу бойынгды чактарга
Улус качан да кожондоор.

Тууразынан көргөндө,
Учы көрүнбес Алтын-Көл.
Ўстинен төмөн көргөндө,
Күскүдий жараш Алтын-Көл.

АСТАП КАЛГАН АЛБАТЫМ

Сөстөри ле күүзи Н. Шумаровтын

**Аргымак турган јеримнен
Арчын качан чыккай не?
Астап калган албатым
Арбынду качан болгой не?**

**Јойу јүрген јеримнен
Јойгон качан чыккай не?
Јобоп калган албатым
Јозокту качан јүргеј не?**

**Баргаа баскан корымнан
Баатырлар качан тургај не?
Бактыртып салган калыгым
Бажы бийик јүргеј не?**

ШОНКОРЫМ

Сөстөри ле күүзи П. Кучияктын

Ай канатту шонкорым,
Кайда учуп барадын?
Айдар мениң сөзимди
Кайра көрүп тыңдазан.

Көк тенери түбиле,
Ак булуттын үстиле
Көргөн жаңыс эжиме
Кожоңымды жетирзен.

Канду жууга кирерде,
Кайра ойто көрбөзин.
Өштүлөрдү кырада,
Өлөрүн ол билбезин.

ЧАГА БАЙРАМ

Сөстөри К. Тепуковтын

Күүзи В. Хохолковтын

Өрө турган Алтай-Кудай,
Слерге бистенг алкыш-быйан.
Слердинг берген ару суда
Јажын-чакка биске јайаан.

Кош кожонг:

Јылдын учы, јылдын бажы —
Алтай јерис алкаар тужы.
Чага байрам, јарык байрам —
Јангы јылга кирер алтам.

Амыр турзын арка-тажыс,
Көптөп өссин агы-кужы.
Ару болзын ичкен суубыс,
Эзен турзын мөнгү туубыс.

Кош кожонг.

Калык-јоныс өнжү јатсын,
Кара түбек тийбей өтсин.
Бала-баркаас ырыс тапсын,
Күннинг чогы улай тийзин.

Кош кожонг.

ОДЫН-СУУЛУ АЛТАЙ

Сөстөри Э. Тоюшевтин

Күүзи В. Хохолковтын

Салкын сыылаган,
Салым сыйлаган,
Сүгүнчи берген
Сымылты деген
Одын-суулу Алтай,
Конок берген Алтай.

Кырларын бийик,
Аңдарын кийик.
Арчын жытанган,
Аржан адылган,
Киним кескен Алтай.

Кыстарын кемдер —
Жарлу койчылар.
Уулдарын кемдер —
Омок малчылар.
Одын-суулу Алтай,
Кабай болгон Алтай.

Салкын сыылаган,
Салым сыйлаган,
Сүгүнчи берген
Сымылты деген
Одын-суулу Алтай,
Конок берген Алтай.

ЭНЕ

Сөстөри ле күүзи
Б. Байрышевтин

Кышкы түндер узун,
Тышкары соок салкын.
Уйкум келбейт ойто ло,
Канайдайын, эне?

Јүрегиме соок, соок, соок,
Бажым оорып јат.
Јанар күүним келет,
Јанайын ба, эне?

Талканду чайыңды
Узак ичпедим мен.
Эрке сөстөриңди
Узак укпадым мен.

Бүгүн ойто ло
Түженедим мен
Буурыл чачыңды,
Эрке көзиңди.

Алтайымнын кейин
Узак тынбадым мен.
Аржан-кутук суузын
Узак ичпедим мен.

Эне, мен арып калдым.
Эне, мен санап калдым.
Јанар күүним келет,
Јанайын ба, эне?

КАЧАН ДА КАРЫБАГАР, ЭНЕ

Сөстөри А. Самуновтын

Күүзи С. Урчимаевтин

Кош кожон:

Кару энем,

Кандый слер жараш.

Карыган да болзогор,

Je слер меге јаш.

Чачыгар билдирбезинен

Буурайа бериптир.

Чырыштар араайынан

Билдирбей тартылтыр.

Кош кожон.

Качан да, качан да карыбагар, эне,

Кайран ойигер өтсө дө.

Каран жүрүп карыкпагар, эне,

Көзигердинг оды өчпөзө.

Кош кожон.

КОЖОН

Сөстөри албатынын
Күүзи 3. Якоякованын

Кожон айдып ойнойлы,
Кожо ойнороор бар беди?
Жаңгар айдып ойнойлы,
Жаба ойнороор бар беди?

Кожондо коомой жок эмей,
Копто коомой бар эмей.
Жаңгарда жаман жок эмей,
Жабарда жаман бар эмей.

Коомой-коомой билбейтем,
Коптоп кижиги айтпайтам.
Жабар-жабар билбейтем,
Жамандап кижиги айтпайтам.

ЭРКЕЛЕДИШ

Сөстөри А. Ередеевтин

Күүзи А. Тозыяковтын

Эркеден эрке балам бу,
Эргекче кару уулым бу.
Баламда бошпок колдор бар,
Балазу жараш жыды бар.

Кош кожон:
Ијијин, ијијин,
Ијијин, баламды.

Энезине — эрјине,
Адазына — сүүмји.
Ижемји салган эркебис,
Ижис эдер балабыс.

Кош кожон.

Јүректин болзо, жылузы,
Јүрүмнин болзо, жылдызы.
Чарбандап јаткан кичинек,
Шулурып јүрген шулмузым.

Кош кожон.

ЭКИНУР

Сөстөри J. Каинчиннин
Күүзи А. Бобровтын

Энелер јаш тужында
Мындый беи Экинур?
Эмди келип көргөжин,
Кижи таныбас Экинур.
Экинур, Экинур,
Эне болгон Экинур.

Јалбак бүткен јалаңда
Саалу ажыс јайканат.
Кобы-јиктү јерлерде
Ўүрлү малыс одорлойт.
Экинур, Экинур,
Ада болгон Экинур.

Кой кабырган кыстары
Кожондожот јалаңда.
Кожо өскөн уулары
Иштеп турат кырада.
Экинур, Экинур,
Кабай болгон Экинур.

АЛТАЙ БААТЫРЛАРДЫН КОЖОНЫ
Сөстөри ле күүзи
Н.Шумаровтын

Аргымак турган јеримнен
Арчын чыкты јажарып.
Астап калган албатым
Арбын болды јаранып.

Јорго турган јеримнен
Јойгон чыкты јажарып,
Јобоп калган албатым
Јозокту болды јол алып.

Баргаа баскан корымнан
Баатырлар турды ойгонып,
Бактырып салган албатым
Баш көдүрди орныгып.

Агаш баскан корымнан
Алыптар турды тын алып,
Албанда жүрген албатым
Аргалу болды мак алып.

КОЙЧЫНЫН КОЖОНЫ

Сөстөри В. Качканаковтын

Күүзи А. Тозыяковтын

Койлорын одорго чыгарып,
Койчылар түжине кабырат.
Эңирде койлорын сугарып,
Турлуга кожондоп жангылайт.

Койчынын кожонун бу тындап,
Жылдыстар бийиктен караглайт.
Сүт-мөңүн будукту жалтырап,
Иштенкей койчыга кайкажат.

Тенери койчынын төжине
Чолмонды да берер санаалу,
Же чолмон жүк жаңыс ла түнде
Суркурап жаркындаар аргалу.

Төрөлис иштенкей улусты
Күндүлөп, жаан макка көдүргөн.
Кремль өргөөзине алдырып,
Койчыга чолмонды ол берген.

Геройды кеен чанкыр Алтайда
Бастыра албаты күндүлөйт.
Тенериде түмөн жылдыстар
Койчыда чолмонго күйүнөт.

Шыранкай койчынын чолмоны
Бийикте жылдыстан жаркынду.
Жаан ишти бүдүргөн орооныс
Малчыга качан да быйанду.

ЖЫЛДЫС-КУРТТЫН КОЖОНҒЫ

Сөстөри А. Ередеевтин
Күүзи А. Тозыяковтын

Жайгы түнде жаркынду,
Жайым, тымык күйедим.
Кеминг ыраак жорыкту
Килеп сеге жарыйдым.

Кош кожон:
Караңгуйга аспагар,
Карыкпай барыгар.
Тайгаларды ажыра,
Таңдакка удура.

Көөдий түнде жылдыстый,
Көнжү жарып жадарым.
Кылга-түгим чокторлу —
Күүнис берген, билерим.

Кош кожон.

МЕН — ЧЕЧЕН АНЧЫ

Сөстөри В. Качканаковтын

Күүзи В. Хохолковтын

Билереер бе, анчы — мен.
Ан адарга, ой, чечен!
Агдап барза аиуны
Јыга адып ол албай!
Ой, кайраканыс алгырды...
Кандый коркышту абаай!
Көк јарамас,
Кайдайын?
Аиуны канай адайын?
Је, аиу база ан ба ол!
Јүктенерге ле чак-јобол.

Мактанбайдым, анчы — мен.
Ан андаарга, ой, чечен!
Эмегенге түлкүни
Јака эдип адалбай.
Ой, түлкүнек сурт этти...
Јаканы да таштабай.
Көк јарамас,
Кайдайын?

Түлкүни канай адайын?
Je, түлкү база аң ба ол!
Сап ла сары таңма бол!
Жарт айдадым, аңчы — мен.
Аң адарга, ой, чечен!

Койон дезе јакшы аң,
Онон артык аң да јок.
Ой, кайракан канайткан?
Уксаң: “Мен, мен — койонок”.
Көк јарамас,
Кайдайын?
Койонды канай адайын?
Je, койон база аң ба ол!
Кылчыр ла көстү таңма бол!

КОЙЧЫ КЕРЕГИНДЕ КОЖОН

Сөстөри К. Козловтын
Күүзи Б. Шульгиннинг

Таң адар өй эмди де узак,
Карануи түнде ай көрүнөт.
Унчукпас кырларда, одунын жанында,
Койчынын уйкузы чек келбейт.

Чечектер жыдын кеи экелет,
Жаратка суу толкузы тийет.
Койчыга колхозы укту малды берген,
Айдарда, ол ого иженет.

Терс салкын шуургантып табаргай,
Жанмыр жаап өзөкти суулагай.
Же койчы малынан качан да ырабас,
Ол малын жангыскан артырбас.

Таң адар өй эмди де узак,
Карануи түнде ай көрүнөт.
Унчукпас кырларда одунын жанында
Койчынын уйкузы чек келбейт.

ЛИИТ ПАСТУХТЫН КОЖОНҢЫ

Сөстөри А. Кокышевтин
Күүзи Б. Шульгиннин

Jeepенимди минеле,
Jелдирип мен алайын.
Кызыл тўлкў бөркимди
Кыйа кийип алайын.
Чу, кўрўм!..

Пастух кўни једип келт,
Барайын ба, кайдайын?
Көөркий кыстар көп дежет,
Көрөйин бе, кайдайын?
И-эх, көр алза кайдар!..

Элбиреде јайылган
Чечектерди кайкайдым!
Эбиреде чөлдөрдin
Элбегин мен кайдайын!
Эге-э-эй!..

Бајрам болгон колхозто
Бала-барка көп эмтир...
Табыштанган кыстарды

Талдайтаны күч эмтир!
Да-а... Кажызын алар?..
Јеерендерге минеле,
Јел алалы, көөркийим.

Јаш тужында јерисле
Јарыжалы, үүрейим!
Ку-у... Једиш!

Кыс баланы түнде мен
Качырып жүре берерим...
Калык јууп тойымды
Калымы јок эдерим.
Э-эй, улустар! Тойго келигер!

ЧЕЧЕГИМ

Сөстөри И. Сайламаннын
Күүзи Б. Шулгиннин

Күрен торко чечегим,
Көлөткө сеге тийбезин.
Күүним жеткен көөркийим
Азып жүре бербезин.

Кош кожон:
Ойым-ойым-ойойым,
Ойым-ойым, чечегим.
Ойым-ойым-ойойым,
Ойым-ойым, чечегим.

Күн жаркыны тийерде,
Күмүш бүри жаранат.
Жараш жыдып тепсенде
Бажымайды каладат.

Кош кожон.

Жараш бүткен чечегим,
Жаантайын күнге жалтыра.
Жажына сени мен сүүйдим,
Жараш бүткен чечегим.

Кош кожон.

ТОЙЛОГОР

Сөстөри Б. Самыктын
Күүзи албатынын

Ээртеп минген ол адын
Ээр-токымы бек болзын.
Элден алган ол эжин
Элен-чакка эш болзын.

Кош кожон:
Тойлогорло, тойлогорло, тойлогор
Тогус күнге чыгара.
Жыргагарла, жыргагарла, жыргагар
Жылу танды адыра.

Жаскы кожон журтыга
Жаскы торко жайылыз.
Санаанг салган эжиге
Айдын чогы жарытсын.

Кош кожон.

Күски конгон журтыга
Күмүш торко жайылыз.

Күүнүг салган эжиге

Күннинг чоги жарытсын.

Кош кожонг.

Эки агашка бўр өскөн –
Эркин жайдың күни не.
Эки бала бириккен –
Эл жырлаган той ине.

Кош кожонг.

ЛИИТТЕРДИН КОЖОНЫ

Сөстөри албатынын
Күүзи “Тоилогор” кожондый

Эки агашка не керек?
Энгилте базар бүр керек.
Эр балага не керек?
Эш-нөкөри ол керек.

Кара агашка не керек?
Кайра базар бүр керек.
Кыс балага не керек?
Кару нөкөр ол керек.

Күн билдирлү торко тон
Күнге оңгып ол калбас.
Күүним жеткен көөркийим
Күнинде келбей ол калбас.

Ай билдирлү мандык тон
Айга оңгып ол калбас.
Айдыжып тапкан көөркийим
Айылдап келбей ол барбас.

АЙ СОНАТА

Сөстөри J. Белековтын

Күүзи Б. Шулъгиннинг

Ай жаркынду бу тўнде
Ай жаркынын көрөдим.
Ай жаркынла оронуп,
Ай-көөркиди сакыйдым.

Амыр жаткан жеримле
Араай-араай алтайдым.
Ак сүттий ап-ару
Амадулар санайдым.

Агаш-ташты аралап,
Ар-бүткеним танийдым.
Айдын-күннинг алдында
Алтайымды алкайдым.

Аржан-кутук суузынан
Амзап-амзап аладым.
Ак уйкулу мөштөрдин
Ак жагарын тындайдым.

Ай жаркынду бу тўнде
Айга узак карайдым.
Алтайымды эркем чилеп,
Ак сагыштан мактайдым.

КАРУ КАСПАМ

Сөстөри ле күүзи К. Маймановтын

Жайгы энирде жылдыстар койыза,
Жажынып ойноп, жылыып каладыс.
Карангуй түнде аза берзем,
Колымнанг тудуп үйдежип саладың.

Кош кожон:
Канайдайын, кару Каспам?
Өткөн өйлөрдү эбиртип болбозым.
Канайдайын, кару журтым?
Өткөн жылдарды эбиртип болбозыс.

Сыйнымла кожо карындажымды
Ээчидип алып чыдап өскөнис.
Балкашту жолыңда суучактарыңла
Жарыжып ла бис чыдап өстибис.

Кош кожон.

Боочыларыңа кыйралар буулап,
Бажырып сеге өдүп барадым.
Бажы буурайган сениң уулдарың
Быяанын айдып, өдүп баргылайт.

Кош кожон.

АЛАС

Сөстөри Т. Енчиновтын

Күүзи Б. Байрышевтин

Чанкыр кабай Алтайым,
Чагана жытту тайгалар,
Чактаң арткан калыгым,
Чөрчөк айдар алыптар.

Айды солып күн чыкса,
Алкыш сөзим айдарым.
Арчын агаш үзеле,
Алтай јерим алкаарым.

Кош кожон:
Алас! Алас! Алас! Алас!
Ак Буркан-Алтайым!
Алас! Алас! Алас! Алас!
Айланайын, ак жаңым!

Судур бичик ачылып,
Суда-јолыс табылар.
Алтын-Казык айланып,
Алтай үстин јарыдар.

Көзи чокту Көзүйке
Көк аястан түш келер.
Байан ошкош көөркийин
Бай Алтайдан ол табар.

Кош кожон.

Аластаган ак жаңыс
Алтайыста жаңдалар.
Чактаң арткан калыгыс
Чөрчөктөрүн уалтар.

АЙ ЭСКИДЕ

Сөстөри ле күүзи Б.

Байрышевтин

Ненин учун ай эскиде жылдызым өчүп
калат?

Ненин учун ай эскиде ай кулагын тартынат?

Ненин учун ай эскиде караңуу болот?

Ненин учун ай эскиде жүрегим кунук
жүрөт?

Кош кожон:

Ай эскиде — 3 катап

Жүрегим кунук жүрөт.

Жаңыс билген болзон, мен сени канай
сүйгөм,

Жаңыс билген болзон, мен сеге ижен жүргөм,

Жаңыс билген болзон, сүйүжим аярбаан,

Жаңыс билген болзон, калас сеге иженгем.

Кош кожон:

Билген болзон — 3 катап

Мен сени канай сүйгөм.

Мен билбезим, сен эмди кайда барган,

Мен билбезим, сен эмди кемге барган,
Мен билбезим, сен мени сүүгенг бе, жок,
Мен билбезим, сен эмди эзен бе, жок.

Кош кожонг:

Билбезим мен — 3 катап

Сен мени сүүгенг бе, жок.

Јүрүм жангыс катап берилерде,
бу жүрүмде не сүүбес,
Јүрүм жангыс катап берилерде,
ойноп-жыргап не
жүрбес,
Јүрүм жангыс катап берилерде,
сүүген кыска кожондогор,
Јүрүм жангыс катап берилерде,
сүүген кысты ундыбаар.

АЛТАЙДЫ ЭЗЕП

Сөстөри К. Елемованын

Күүзи Б. Байрышевтин

Рерих өдөлө, кайкап журап,
Жажыдын бедиреп таппаган Алтай.
Хемингуэй келерге суранып,
Једип болбогон амаду Алтай.

Күмүш өзөктөр сүрекей дежип,
Күйүнип бичиген Радлов кайда?
Тыны ла каны Алтайыла тудуш,
Је бурулу сүүштү Гуркин кайда?

Адалар сүнезиле эмди биригип,
Лазарь кандый үлгерлер чүмдейт не?
Шакпыртту жүрүмнөң ончолоры ырап,
Алтайдын үстиле учкулап жүргүлөйт
не?

Јууда жыгылган алтай эрлердин
Сүнелери эмди Алтайга јетти не?
Јажып билбес бу кату калыктын
Алтайыс дешсе, ыйы не келет не?

Өскө талада жыгылган кижиге
Јажына кунугып незин жүргүлөйт не?
Алтай јеринөң ырап барарга,

АЧЫНБА

Сөстөри ле күүзи Б. Байрышевтин

Мен сенен ол тушта
Якшы сурабаам, ачынба.
Байла, сакыган мени келер деп,
Мен келип болбоом, ачынба.

Кош кожон:
Ачынба, ачынба, ачынба,
Jүрүм мени мендедет.
Бу чакпынду ойлөрдө
Jолыбыс башка барган.

Чыккан кўнингле
Сени уткыбаам,
Билбеечи болгом, ачынба.
Канча жылдарга сени сўўйдим деп,
Бир айтпаам, ачынба.

Кош кожон.

Сени көрөргө, амадап келгем,
Туштап болбодым, канайдар.
Je меге ойто айланар керек,
Мени сакып jат өтпөөн jолдорым.

КАРЛАГАШ

Сөстөри ле күүзи Б. Байрышевтин

Орой кўсте мен сеге
Баштап ла туштагам.
Сүүжимнинг темдеги деп,
Таң-Чолмонды сыйлагам.

Кош кожон:
Таң-Чолмон бийикте,
Сүүгеним ыраакта.
Ады онын Карлагаш,
Јаңыс сени сүүгем, Карлагаш.

Ырыска јолысты
Таң-Чолмон јарыткан.
Ару сүүш ол күүнзеп,
Јаркынын сыйлаган, сыйлаган.

Кош кожон.

Таң-Чолмоным, бийиктең
Јолымды сен јарытсан.
Көөркийм, ойто келзен,
Ончо куштардан сүүгеним Карлагаш.

Айдын тўндерде сеге

Үыдыстар сыйлагам.
Үангыс сени сүүрим деп,
Эрке окшойтом, окшойтом.

Кош кожон:
Таң-Чолмон бийикте,
Сүүгеним ыраакта.
Ады онын Карлагаш,
Үангыс сени сүүгем, Карлагаш.

КЫРЛЫГЫМ

Сөстөри ле күүзи Б. Байрышевтин

Тандакталып тан атты,
Тамырланып күн чагылды.
Бийик кајудан суучактар шоркырайт,
Төрөл журтыма солундар жетирет.

Кош кожон:

Кырлу, кырлу Кырлыгым,
Аржан суулу Кырлыгым.
Кырлу, кырлу Кырлыгым
Күннен күнге, айдан айга жаранат.

Тулайтыда Жаан-Боочы
Ада-энемнин байлу боочызы.
Жаан өзөктө иштегкей койчылар —
Төрөл журтымнын озочыл жииттери.

Кош кожон.

Төрөл журтымда тулаан ай,
Кырлык оозы — көк-таман.
Айлар айланат, жылдар жылыжат,
Сүүнчи-ырысты биске экелет.

Кош кожон.

ЈЕНЕЛЕР

Сөстөри Ј. Унукованын
Күүзи Б. Байрышевтин

Ак көжөгө ары кийиненг
Јене болуп јуртка алтаган.
Алтын-торко кебин кийинип,
Айыл-јуртты биске башкарган.

Кош кожонг:
Эй, эй, јенелер,
Ой, ой, јенелер.
Јене болгон јенелер,
Јенелерге јене јенелер.

Калың јуртка биске келеле,
От камыскан кару јенелер.
Алкыш сөзин биске эзедип,
Алкыш-быян биске јетирген.

Кош кожонг.

Киним јангыс чыккан акамды
Көрүп жүрген кару јенелер.
Санаа берген биске таайымды
Килеп жүрген кару јенелер.

Кош кожонг.

ТОПШУУРЫМ

Сөстөри ле күүзи Б. Байрышевтин

Мөш агаштын төзинен
Ойып эткен топшуурым.
Жайа түшкен бу Алтайдан
Алкап эткен топшуурым.

Ойно, ойно, топшуурым,
Кылдарыңды килебе.
Ойгор чөрчөк айдып жадым,
Бир де сөзим жастырба.

Таш корумга курчадып,
Жебрен Алтай туырайт.
Корум ташты жастанып,
Баатырларым уйуктайт.

Кайчыларым жуулыжып,
Кай чөрчөгүн ойгортот.
Улу кайчы чөрчөктөн
Баатырларым ойгонор.

Күмүш үйгөн суркурап,
Аргымагын бијелейт.
Кылыш-жыда жүктенип,
Алтайыңды эбирзенг.

Узун түндөр өткүрө

Улу чөрчөк чүмделет.
Күркүреген бу кайдан
Кабай Алтай жайканат.

Чаганалу агаштын
Чаганазын кургатпа.
Эки кылду топшуурдын
Эдиски үнин сен үспе.

Улу алтай баатырлар
Ундул калбазын, калак.
Жаш үйеге чөрчөгис
Артып калзын, ой калак.

УТКЫЫРЫН БА?

Сөстөри ле күүзи Б. Байрышевтин

Ыраак жолдор өдүп барзам,
Кайра жанар күүним бар.
Алтай калык алдынан
Айдынып алзам, кайдар.

Узун түндөр өткүрө мен
Кай чөрчөкти айдадым.
Алтай калык бистер деп,
Оморкоп жүредим мен.

Кош кожон:
Айланып ойто жанып келзем,
Уткыырын ба сен?
Арып калган күүн-санаамды
Жеңилтеринг бе сен?
Айланып ойто сеге келзем,
Уткып алзанг сен.
Кадын суу, Ыч-Сүмерим,
Сакып алзанг бу жаста.

Кунукчылду ол ойлөрдө
Түженедим мен.
Аргымагым минеле,
Алтайыма жанадым.

Учуп барган ол турналар
Жолго мени кычырат.
Жаскы күүктин үнинен
Ойгонодым ойто ло.

Кош кожон.

ШЫРГАЙТЫ

Сөстөри Б. Кортиннин
Күүзи Б. Байрышевтин

Чанкыр деген Шыргайтым
Чанкыр кейле тартынат.
Жажына сүүген Алтайым,
Жажына сени алкайдым.

Сорбу төгнөн көргөндө,
Солонгыдый тууларым.
Сенен ыраак жүргемде,
Ундып болбос Шыргайтым.

Жер-Боочыда кыштулу
Төртөн үйе уйазы.
Жажына жүрген жерибис —
Беш ичинин жылдызы.

КЕЛ МЕГЕ

Сөстөри Ј. Унукованын

Күүзи А. Трифоновтын

Јүректи оорыдып, сүүш табарза,
Ырыска томылып, кел меге.
Чоктолгон көстөрдиг чогын жажырбай,
Кожо сүүнейин, кел меге.
Карангуи түндерде кунукчыл эбирзе,
Уйкумды үзүп, кел меге.
Төжимде сысты жаба базып,
Учурлу сөстөрдиг мен табарым сеге.
Иженген нажын чөкөдиг барза,
Ыйынды жажырбай, кел меге.
Буудакту жүрүмде жыгылып та турзан,
Өрө өңдөйип, кел меге.
Узунду-кыскалу жолдордон эбирип,
Орой до болзо, кел меге.
Сакыбас сүүштинг комына алдыртсан,
Адымды менин ундып та салзан,
Килебес жүрүмнинг ачузы табарза,
Катап ла катап, кел меге.

ЧАКПЫНДУ ЖҮРҮМ

Сөстөри Ж. Унукованын

Күүзи Т. Модорованын

Кару Алтайым, сеге бурылып,
Катап ла катап кожонтымды баштайын.
Комыдал жогынан жангыскан отуруп,
Кару сөстөрдү сеге айдайын.

Кайнаган жүрүмдө азып та жүрзем,
Бу жүрүмгө быыаным айдайым.
Комыдап та жүрзем, тарынба меге,
Алтайым бар деп алкышту жүредим.

Жүрүмнүн байлыгы та неде болбойтон?
Менин байлыгым — кару калыгым.
Жүректи ачу санаалар бийлезе,
Күүнимди көдүрөр агару албатым.

Чечекке түңгөйлөш жайылып жүрөле,
Чечекке түңгөй үстүртер күүним жок.
Чакпынду жүрүмдө индигип те турзам,
Чапкан өлөңдүү, жыгылар күүним жок.

Эртен ойто ло күндү эбиртип,
Элбек-элбек жолдорго чыгарым.
Эбирip келбес жылдарды эзедип,
Өлбөс мөңкүлүү кожонды сыйлаарым.

КЎСКИ БЛЮЗ

Сöstöри ле күүзи А. Енчиновтын

Тўжиге менин
База кирбе,
Тўштўк јердин
Кеткин кужы.
Уча берди
Сениле кожо
Эн баштапкы ару сўўжим.

Кош кожон:
Ташту јерден öскөн чечек
Јараш кыска ол не тўнеи?
Је ижендим ого калас,
Је ижендим ого темей.

Санаама кирет
Баштапкы тушташ.
Јаскы чечектий
Сен јараш болгон.
Је канайдар?
Бис эмди де јаш,
Јастыразы јок
Јүрүм, байла, болбос.

Кош кожон.

АЛТАЙ ОЙНОТКЫЛАР

Сөстөри А. Енчиновтын
Күүзи Р. Саланхановтын

Бузулган күндөр буулары
Салымыс болуп тартылган.
Ада-өбөкө жаңары
Топшуурым болуп эдилген.

Тартылган күндөр буулары
Jүрүмис болуп тартылган.
Ийип ийген сөстөри
Икили болуп эдилген.

Jаткан күндөр буулары
Jадыныс болуп тартылган.
Jаанамнанг уккан жаңарым
Jадаган болуп эдилген.

Коштой өткөн күндөрдөн
Корумдар ошкош салымыс.
Jeбрен чактанг айылчы –
Коо үндү комузыс.

КОМЫДАЛДУ САНАА
Сөстөри ле күүзи А. Енчиновтын

Кайың агаштын будагы
Касталганча, ол сынза — торт.
Түште болзо ол канадым
Жылыганча, жыгылганча, өлзөм — торт.

Кош кожон:
Астап калган ол албатым
Арбындалып ол өскөй не?
Аласталган ол Алтайыс
Артабастан ол тургай не?

Жойгон агаштын будагы
Жонолганча, ол сынза — торт.
Жокту, жойу ол басканчам,
Жоголып, жылыып та калзам — торт.

Кош кожон.

СЕГЕ
Сөстөри А. Енчиновтын
Күүзи Р. Саланхановтын

Жайгы айас тенгеридай ару,
Жараш кеберинг канайып ундылар?
Сен жогынан бу жүрүм куру,
“Сүйүйдим сени” деп айдып турум.

Таң атканча бичилген самарам
Та кандый неме: кычырзам — куру.
Апагаш кардый листоктын учында
“Сени сүйүйдим” деп сөстөр туру.

Салбар чачту күйстин салкыны
Алтын жалбрактарыла не ойноп туру?
Сыылаган тобракту салкындар өткүрө
“Сени сүйүйдим” деп айдып турум.

Өткөн ойлөр шилдери өткүрө
Эрке кеберинг көрүп не турум?
Табыжы жок кинодый экраннан
“Сүйүйдим сени” деп айдып турум.

КҮН, КҮН, КҮНДИКӨРЗӨН

Сөстөри А. Енчиновтын
Күүзи Р. Саланхановтын

Күн, күн, күнди көрзөн,
Күрее: очок, От-Эне!
Төртөн башту Кин-Умай
Күнле тудуш, оп куруй!

Ай, ай жаңырза,
Одынды сен алкап сал!
Оттон жаан неме жок,
Чөөк, Кайракан, чөөк, чөөк!

Суу, суу, шоркыраган
Аржан-кутук сууларыс.
Jүрүм берген сууларыс,
Эне болгон аржандарыс.

Эрте күсте күчи кирген
Кудай берген аржан суу.
Канча улус эмденген,
Баш ла болзын, Эне-Суу!

Жер, жер, жерди көрзөн,
Жерден калын неме жок.
Жерди калас жүктенбес,
Жерден бөкө неме жок!

Ары көргөн анкылар —
Јердин берген туулары.
Бери көргөн мөңкүлөр —
Кудай берген кырлары.

Көрзөм-көрзөм көрүнбөс
Кей жогынан — салкын жок.
Тутсам-тутсам тудулбас
Кей жогынан — жүрүм жок.

Чапсам-чапсам чабылбас
Кей жогынан — куйун жок.
Кессем-кессем кезилбөс
Кей жогынан — жүрүм жок.

ТӨРӨЛИМ

Сөстөри В. Майхиевтин
Күүзи Р. Саланхановтын

Кан-Алтайдын түбинде,
Кош аркалу тууларда
Эне-Јердин эдегин
Эбире көрзөм — элбегин.

Кош кожон:
Эне чөлим, эки ыйыгым,
Эре-Чуыйым — эрјинелү алтайым.

Шоркырап аккан сууларлу,
Арчын јытту кобылар.
Јайда-кышта күн чалыган
Мөнгүн башту мөнгүлөр.

Кош кожон.

Јайдын каанг түжинде
Кой тебелеер кош терек.
Узун чөлдин түбинде
Узун-Талдын бай терек.

Кош кожон.

САЙЛУГЕМ

Сөстөри Артур Майхиевтинг

Кадышкандап жүретен
Кара-Кају – кайыр туу.
Јерлик өлөң өзөтөн
Јыш агашту Какпак туу.

Јунма мүүзин жаңыган
Јар-Кайанын таштары.
Сала берзенг ундылбас
Сайлугемнинг тайгазы.

Кош кожон:
Сайлугем – аржан суулу тууларым,
Сайлугем – арчын жытту алтайым.

Мөңүн сайлу кузуктар
Мөштү-Белтир өзөктө.
Көс кылбыгар чечектер
Кош-Аркада, Көөмөйдө.

Күн чогына кайылбас
Комдыйактын мөңкүзи.
Јүре берзенг ундылбас
Сайлугемнинг тайгазы.

Кош кожон.

ЭНЕ
Сөстөри А. Майхиевтинг

Ыш чөйилет тумантып,
Энем тартат кангазын.
Јаш жүрүмин сананып,
Энем баштайт куучынын.
Кату өйлөр болгон деп,
Энем айдып уур тынат.
Катап канзы камызып,
Энем араай кунугат.

Кош кожон:
Өткөн өйлөр ыраакта,
Карыкпагар, кару эне.
Эрке уулаар јанаарда,
Кунукпагар, кару эне.

Шыралу жүрүм угала,
Өксөп ачу ыйладым.
Энемнинг колын тудала,
Буурыл бажын сыймадым.
Тартып салган кангазын
Энем чогын кактады.
Карыкчалду куучынын
Энем араай божотты.

Кош кожон.

КӨГҮДЕЙ
Сөстөри Тамара Садалованын
Күүзи Өлөштөй Тадиновтын

Анчылардын чечени
Баатыр бүткен Көгүдей.
Көк аяастын түбине
Чыкканын не, Көгүдей?

Улу керек бүдүрип,
Үстүгип жүрү дегежин.
Уур буудактар өдүп,
Бойын ченеди дегежин.

Кош кожон:
О, Көгүдей, Көгүдей!
Салымын сенин каргышту.
Үч мыйгакты сүрүшпей,
Токто, санан, Көгүдей!

Бүдөр эди амадуун.
Анчылардын ады-чуузын,
Мергендердин угы-төзин
Уятка салдын, Көгүдей!

Кырып салган ан-куштын
Бурузына канай турарын?
Балу аткан мыйгактын
Кыйынын канай көрөрүн?

Кош кожон.

Жылдыс болгон мыйгактар
Жер-алтайына түшкей ле.
Жаңы торныккан чааптар
Мүүстерине күн ойноп,
Эзен-амыр жүргей ле.

Кош кожон.

КӨК БӨРҮНИН КОЖОНЫ

Сөстөри ле күүзи Ө. Тадиновтын

Мөш бажында жылдыс үргүлейт,
Кунуккан кожоннын ачузы,
Сок жаңгыс кайанын чөкөгөн улыжы,
Жылыган жайымнын сызы.

Тайга-таштарда кожо чыкканыс,
Чөлдөр бистин кабайыс.
Кату салымда бирлик болгоныс,
Бистин кожонгыс жаңгыс.

Канай баштарыс айланган жегүдөң,
Учат жайымжу үүрлерис.
Агару чеберлейт жеткер-түбектен
Көк Бөрү — жебрен энебис!

Керсү ле алгыр, коркыырын да билбес
Улу Бөрүнин балдары.
Куру ичеенге канай экелбес
Карыжып калган жолдорыс.

Кош кожон:

Сен кайда, карындажым, унчыксан!
Бис сени сакыйдыс, сакыйдыс.
Сен кайда, карындажым, бурылзан!
Бис сени сакыйдыс.

Эжелер истери кайда жылыды?

Кайда кайылды јаш үндери?
Чактын салкыны санаадан өчүрди
Эне айткан сөстөрдү.

Јайым чөлдөрдөн лө бийик туулардан
Узак өйлөргө ырадын.
Јылу төжөктөн лө керттик курсактан
Камаанду болуп жүредин.

Ийттерге согушта канайып јендирттин,
Угы-төзинди эске алынбас.
Ар-бүткеннинг јандарын алтадын,
Сен эм ийт те, бөрү де эмес!

Кош кожон.

Мөнгү карларды күнбадыш чокторы
Јалап јадат тууларда.
Бистин јайымыс ыраакта кайылды
Адакы бөрүнинг канында...

КАН-АЛТАЙ

Сөстөри А.Чынаттын
ла Өлөштөйдиг
Күүзи Ө. Тадиновтын

Бийик кырдыг эдегинен
Бијелеп түшкен кайындар.
Чечек-жөөжөзи жайрадылган
Солун жытту жаландар.

Кайран Алтай жаражы
Кадын суула айдылган.
Кылду топшуур үнинен
Көскө келип эбелген.

Мөш будагына илинген
Мөнгү кардыг кожоңы.
Мааражып койлор мантаган
Меесте орык жолдоры.

Цвети всегда, Хан-Алтай,
Воспетый Катунью рекой!
И в кедре могучем твой голос
живой,

ОРЫК ЖОЛДОР

Сөстөри А. Чынаттын

Күүзи Ө. Тадиновтын

Эртен эрте турала,
Ак жаланга чыгарым.
Чалындарды ойгозып,
Чечектерди жайкаарым.

Өлөңдөрдиг жыдынанг
Эзирип мен каларым.
Эрте күннинг чокторын
Кырландарла сүрерим.

Кош кожон:
Орык жолдор учынанг
Жаш тужымды көрөрим.
Оролып барган кобыда
Карасуданг ичерим.

Түн киргенче жүреле,
Жылдыстарды уткыырым.
Сары айды ээчидип,
Айлымга мен жанарым.

Кош кожон.

КЎСТИН ЈААШТАРЫ

Сөстөри А. Чынаттын

Күүзи Ө. Тадиновтын

Эрте кўстин жааштары
Јабынчыла бијелейт.
Кунукчылду табырап,
Көзнөккө келип согулат.

Кош кожон:

Саргарып калган јалбрактар, јалбрактар
Санааркап јерде јаткылайт.
Салактадып баштарын, баштарын
Теректер јашка јунгылайт.

Түнде тўүлген санаалар
Тўште амыр не бербейт?
Кунукчылду јааштарла
Кубулып катап не келет?

Кош кожон:

Кўски салкын калактап, калактап,
Кижининг јўрегин јандырат.
Јабынчыла тадырап, тадырап,
Јўрекке јаштар не тамат?

ОЙТО ЛО КҮС

Сөстөри К. Кергиловтын

Күүзи Ө. Тадиновтын

Ойто ло күс,
Ойто ло күс.
Оромдор жүзи
Боро ло үлүш.

Эмикке илинип,
Салкын улыган.
Санааркаштаң улам,
Агаштар саргарган.

Ойто ло күс,
Балкаш ла јаш.
Күйүп калды
База бир јаш...

Зонтиктерлү улус
Соокко коркойгон.
Омок күүлердин
Бийлежи божогон.

ӨСКӨН ЖЕРИМЕ

Сөстөри А. Тенгерекованын
Күүзи Ө. Тадиновтын

Кадын суунын жанында
Чыккан-өскөн жерим бар.
Кал кичинек тужымда
Кандык каскан изим бар.

Кош кожон:
Карагай өскөн жеримге
Кайра жанып барарым.
Ак чечегин үзеле,
Ажузына саларым.

Көгөргөн ару жеримде
Көкип, сүүнип жүгүргөм.
Тенгеринин түбинде
Учкан кушка сүүнгөм.

Кош кожон.

Түште санаам — жеримде,
Түндө жерим — тужимде.
Эне ару Алтайым
Сүрин көрүп алайын.

Кош кожон.

АЙЛАНАЙЫН

Сөстөри Я. Янкиновтын

Күүзи Ө. Тадиновтын

Ай жандырткан көстөринг жажытту,
Жиргилжин кеберлү сөстөринг канатту.
Эрдинде сенин сүүштинг ырызы
Олжолоп ийет уулчактын сагыжын.

Кош кожонг:

Айланыйын, сыргалжын көстү кызычак!
Көрүжингенг сенин жүрегим көмүлет.
Карангуи ла узун түндөрдүн учында
Астыккан ырызым көзиме көрүнөт.

Кандый жараш түш жерим кечеги,
Же бүгүн какшады жүрүмнүнг чечеги.
Байзын санаамда жабылу кыс кебер
База ла база каран ла келер.

Кош кожонг.

Качан айрылыш биске келгенде,
Ал-сагыжым менин энделди.
Качан жанымда көстөринг суркураар?
Жылдыстар чокторын кайда жандырат?

Кош кожонг.

ЖАҢЫ ЖЫЛДЫҢ ТҮНІНДЕ

(романс)

Сөстөри А. Кокышевтин

Күүзи Ө. Тадиновтын

Көгөрө тонгон жылдыстар
Көзнөгимнен көргүлөйт.
Жаңы жылды түженип,
Жаан теректер үргүлөйт.

Улус ла улус, жолдо кар
Узак, узак кыярайт.
Жыл уткыган жылдыстың
Кожоны ыраак угулат.

Жаңы жылды бу түндө
Жагыскан уткып отурум.
Тызырап күйген одынды
Тындап калган отурум.

Айакка урган аракы
Үлгериме төгүлет.
Ундылып калган сөстөрин
Жүрегимде ойгонот.

Жылу, жылу көргөн көстөрин
Жылдыстың өчүп жоголот.
Ыраак, ыраак кару нөкөрим,
Ырысту бол деп айдайын.

ЮРИЙ КАРАБАШЕВТИН РЕПЕРТУАРЫНАН

КОЖОНГЫМ, ЫЙЛА АРААЙ ТЫМЫКТА

Суу кырында кайындарда,
Өчөмик от жанында,
Чечекке көмүлген айанда
Кичинек колдорунды
Жылыда окшоп турганым,
Жүк ле сыйлаган журугунда.

Кош кожон:
Түндий чачтарын, көлдий көстөрүн
Санаамнан менин бир де чыкпайт.
Кожонгым, ыйла араай тымыкта
Жүк ле сүүген бир кызычакка.

Бозоргон бозом энгирде
Бедиреп база келедим.
Суу кырында кайындарга
Жүрегимде иженедим.
Жылу сөстөрдү талдайдым,
Үлгеримди сеге чүмдейдим.
Суу кырында жолуксаң сен,
Сүүйдин бе мени, айтсаң сен.

Эмезе тымык энгирде
Јүрекке толо сүүнчилү,
Эмезе јылу каткылу
Удура базып келзен је сен...

Кош кожонг.

ЭЗЕН БЕ, ЭКЕМ

Канайдар, је база салымга ачынадым,
Каруу жок сүүжиге эмди кунугадым.
Жотконду жүрүмде жолыга жолыгарым,
Эзен бе, экем! Эзен!

Эзен бе, экем, эзен бе, экем,
Энгирлер сайын
эригип жолында сакыйдым.
Эзен бе, экем, эзен бе, экем,
Эзирик немедий,
энчикпей алдында турадым.

Карыкчал санаалар каткыга жегдиртип,
Калактап учты ба?
Байла, жастыра жүрүмде
Жүс башка жүректе кунукчыл...
Же түнгей ле эзен, экем!

САКЫП JAДЫМ

Жаратта кайындар жайканыжып турза,
Чалынга чечектер эркеледип жатса,
Куштарым үндежип жанарлап баштаза,
Сакып жадым сени, сакып жадым.

Кош кожон:
Энгирде эрке салкын ойнозо,
Бийиктенг алтын Айым жарытса,
Сакып жадым сени, сакып жадым сени.
Таг атканча жанынга отурып,
Карыкпаган Айдын ашканын көрүп,
Эртенги энгирде
Келеринди сенинг сакып жадым.

Арып калган Күним жажына берзе,
Оморкок булуттар жанмырлап баштаза,
Жанмырдын алдына жангыскан турала,
Сакып жадым сени, сакып жадым.

Кош кожон.

ӨЧӨШ (кокыр кожон)

Кара кырдың бажынан
Кайра ойто баспазым.
Килин кара көзине
Килеп кайра көрбөзим.

Кара суунунг кечүзин
Калактабай кечерим.
Кату жүрүмнинг жолдорун
Каткырганча өдөрим.

Келин кыстар туштаза,
Кийининен истеп барарым.
Кеберлүзи табарза,
Көп сананбай аларым.

Эмезе бир тымыкта
Эске сени аларым.
Карыкчалду санаамда
Катап сени санаарым.

Чулмус ойим өткөнчө,
Чынаркабай жүрерим.
Чын ла болзо учында
Карыганым сезерим.

ЖАЙЫМ САЛКЫН

Көлдүң үстүндө салкын араай ойноп
жаткан.

Меге ол тушта он тогус болгон.

Ол жаратка сенле кожо отуарга,

Жүрегим бадырбай мендеп келген эдим.

Жайым салкын кожонгын учурлап,

Мунг сөстөрдү биске сыйлап берген.

Ол тушта кеен жайым куштар чылап,

Санааларыс жайым уча берген.

Эмдик салкын көлдүң үстүндө кожон
жайып,

Суу толкузын жаратка не согот?

Эрке эзинге эркеледип отурадым,

Же эзирек меге түңгөй ле күч.

Кару айткан сөстөрдү сананып,

Калганчы чөпчөйдү ичип салдым.

Кайра келбес өйлөргө ачынып,

Керек жок санаага кирип калдым.

Көлдүң үстүндө салкын араай ойноп
жаткан.

Меге ол тушта он тогус болгон.

Ол јараттанг сениле кожо танг адарда,
Салым эки башказын сестибис, экем.

Јайым салкын јайым јанарлаган.

“АМАДУ” ӨМӨЛИКТИН РЕПЕРТУАРЫНАН

ШЫРКАЛУ ЖҮРЕКТИН КОЖОНҢЫ

Сөстөри А. Кокышевтин

Күүзи Б. Каятовтын

Түш жеримде ачу мен ыйлагам,
Сен энчейип жанымда отурган.
Түштүк жылу талада эмтирис.
Түш жеримде менен сен сураган:

Кош кожон:

Шыркалу жүректи неле жазар?
Шыралу учурын не деп айдар?
Бойымнан качып, мен кайда барарым?
Учында, байла, мен жангыскан каларым.

Түштүк жылу таладан
Жанар күүним торт ло келбей турат.
Көпөгөш жайканган талайда
Көбөлөктий керептер жайканат.

Кош кожон.

КАРА КӨСТҮ КЫС

Сөстөри ле күүзи Б. Каятовтын

Кара суучактын жанында
Сени сананып токтогом.
Кайыңаш араай шуулаарда,
Сени деп бодогом.

Кош кожон:
Кара көстү кыс, кыс, кыс,
Мени неге кыйнайдын?
Jүрегимде сүүш, сүүш, сүүш,
Оны неге жаспайдын?

Jол жанында балтырган
Бажын айрып жайканган.
Кара көстөр бу тыны,
Jылузы кайда жылыган?

Кош кожон.

Күзүңгидий jиит үниңди
Суучакка неге түңдедим?
Кайыңаштый коо сыныңды
Түндерде мен түжендим.

Кош кожон:
Кара көстү кыс, кыс, кыс,
Тууразында турадың.
Жүрегимде сус, сус, сус,
Чикезин не айтпайдың?

ЭЗЕН БОЛЗЫН

Сөстөри ле
күүзи Б. Каятовтын

Эзен болзын, эзен болзын,
Эзен болзын, өскөн јерим.
Эзен болзын, эзен болзын,
Эзен болзын, Чибидим.
Эзен болзын, эзен болзын,
Эзен болзын, эски турлум.
Эзен болзын, эзен болзын,
Эзен болзын, Эре-Чуыйым.

Эзен болзын, јебрен туум,
Эзен болзын, Казык суум.
Эзен болзын, эзен болзын,
Омок-седен нөкөрлөрим.
Эзен болзын, эзен болзын,
Сүүжим болгон көөркийим.
Сары көстү тымык күнде
Сени база сагыбазым.
Туйук јыштый кабактарга
Туйказынан кайкабазым.

Элес эткен солун салкын
Эжигине токтобозын,
Экпинделген эриндерди
Эмди база окшобозым.

Јердинг үстиле эбирип,
Јеримге мен јаныксагам,
Јерлик көстөргө эригип,
Көөркийимди сакыгам.

Өткөн жүрүмнинг жолында
Колынг јангып туруп калган.
Күч жүрүмдү ээн јаланда
Артып калган сен јангыскан.
Тенгеридеги күмүш ай
Бүгүн та не де карыкты.
Теермендий түрген айланган
Јүрүмненг мен де арыдым.

”АР-БАШКУШ” ӨМӨЛИКТІН РЕПЕРТУАРЫНАН

КАР АЙЛАНАТ

Сөстөри: К. Ельдепованын

Күүзи: Э. Кеденованын

Кар айланган бу кышта,
Катап сеге туштайдым.
Кырутып калган жаканга,
Колымла тийип турадым.

Кош кожон:
Кар айланат, айланат,
Кирбигиме илинет.
Көрзөң, экем, жакшызын,
Карычактар учкулайт.

Араайын жааган көбү кар
Амадузыла байланат.
Айдылбаган сөстөрим
Жүрегиме томылат.

Кош кожон.

Кар айланган бу кышта,
Катап сеге туштайдым.
Кырутып калган жаканга,
Колымла тийип турадым.

БАШТАПКЫ СҮҮШ

Сөстөри В. Ядогаевтинг

Јаш јүрегим кыйнаган
Јасла кожо сүүш келген.
Кыс сүүнип каткырган,
Уул сүрнүгип эриккен.
Јолыгарга јол таппай,
Јангыс ла Айга айдынган.
Јылдыстарга ол араай
Кыстын адын адаган,
Јүреги дезе сыстаган,
Јүзи кенейте кунуккан.
Эңирлер сайын кыйналган,
Эрикчил өйлөр башталган.
Је тымык бир эңирде
Кыстын колын сураган.
Туштажунын кереезине
Јаскы чечек сыйлаган.
А баштапкы сүүш бийиктен
Баштактанып каткырган.

Уулдын күүниле ойноп,
Тууразынан көр турган.
Је кыс дезе болбогон,
Уулдын сыйын албаган.
Сүүш мында ла божогон,
Је уулды узак кыйнаган.

Баштапкы сүүшке бүтпегер –
Жаш жүрөктөр ойыны.
Эрке де сөскө бүтпегер –
Эрте жастын сооды.

СҮҮГЕНИМЕ

Сөстөри С. Сартакованын

Күүзи Э. Кеденованын

Јүрегим оорыйт, канайдар,
Ол бир энирде тушташтан.
Кара көстөринг мелтиреп,
Сүүжинг ачсан сен меге.

Кош кожон:

Јаланда чечекти
Сен меге сыйлаган.
Колымнанг тудала,
Сүүгеним деп айтканг.

Канча энирлер ле тўндер
Јагыс ла сени сакыйдым.
Кара көстөринг мелтиреп,
Көөркийим, меге сен келзең.

Кош кожон.

ЖОНЛО ЈАБА ЈҮРЕЛЕ

Жонло жаба жүреле,
Жолыгыжар күүним бар.
Айры жолдор бажыла
Айланып келер күүним бар.
Жаш ла өктөм тужымда
Жүрүп алар күүним бар.
Албаты-жоннын алдына
Айдып салар сөзим бар.
Кожонтымнын күүзи
Божоголок эм тура.
Үлгеримнин жолдыгы
Үзүлгелек эм тура.
Жүрегим тартылган жерлерге
Жүреерер эдим эмди ле.
Бууныкканым чечеле,
Бурылып келер эдим не.
Жүрегим чебер ле көөрөм —
Чеденге мени тутпагар.
Бу чеденнин ичинде
Меге тапчы, ондогор.

УНДЫП САЛ

Көп нени де айтпазым,
Суракту көрбө.
Кийинигнен мен барбазым,
Мендеечи болбо.
Кожо болгон ойлөрис
Ундылып калгай.
Јаш чечектий жүрүмис
Тагынан баргай.
Сүүжимди сен тепсеп салган,
Сүүжимди сен ондобогон.
Јүрегим сеге сооп калган,
Јалбышту сүүжим өчүп калган.
Бир де эмеш алдында
Буруум менин јок.
Куру сөстү болгонун
Сен билген, та јок.
Јолымла жүре берзем,
Сен јаман айтпа.
Јүрүмде жыгылып жүрзем,
Калас каткырба.
Сүүжимди сен тепсеп салган,
Сүүжимди сен ондобогон.
Јүрегим сеге сооп калган,
Јалбышту сүүжим өчүп калган.

МАРИНА САКСАЕВАНЫҢ РЕПЕРТУАРЫНАН

КАРАНУЙ ЭНГИРДЕ

Сөстөри К. Ельдепованын
Күүзи Э. Кеденованын

Карануй, карануй, карануй энгирде
Карарып күйген кару көстөр.
Ай алдында телекей үстінде
Айдылган, айдылган эрјине сөстөр.

Кыскылым, кыскылым,
кыскылым энгирде
Кару көстөргө катап јолыктым.
Канатту санаалар көксимди ээледи,
Кайран сүүжимнинг јалбыжы јайылды.

Карануй, карануй, карануй энгирде
Каткырып көргөн кару көстөр.
Ай алдында, телекей үстінде
Айланган, айланган тымык кырлар...

КӨК-ТАМАН

Сөстөри ле күүзи албатынын

Күн чалыйт, чалыйт, чалыйт,
Көк-тамандар жайылат.
Ол жарыйт, жарыйт, жарыйт,
Жасла кожо сүүш келет.

Кош кожоң:
Көк-таман деп чечекти
Сеге сыйлап берейин.
Жаскы ару сүүжиске
Ол жаркынын жарытсын.

Көк-таман деп чечектер
Жас ла келзе жайылар.
Жиит жүректер кожоңы
Кобы сайын чөйилер.

Кош кожоң.

Сенин жараш кеберин
Жиит жүрегим сытадат.
Көк-таман деп чечектин
Жараш жыды жытанат.

Кош кожоң.

ТУРНАЛАР УЧАТ ЁСТИМЛЕ

Сөстөри К. Ельдеповнын

Күүзи Э. Кеденованын

Жергележе тизилип,
Яш жүрегим жайнадып,
Журтыма ачу кыйгырып,
Канаттарыла кей чейип,
Уур турналар учкулайт,
Ёстимде уза-ак айланат...
Турна, турна, турналар!
Та нени айдып туругар?
Торт ондобой кунуктым,
Тегине ле тур калдым.
Канатту болзом эмди ле
Кожулар эдим слерлерге.
Көксимдеги кунукты
Кыйгырар эдим чыгара...
Турна, турна, турналар!
Токтоду жоктон учугар.
Көстөп алган талага
Көнү капшай једигер...
Турна, турна, турналар!
Ырысту болзын јолыгар.
Эзенде эрте келигер,
Эрке үним тындагар.

УУЛЧАГЫМ

Сөстөри ле күүзи М. Саксаеванын

Ончо уур санаалардан,
 Жүрегимде сыстардан
 Жаңыс ла сен жазатаң,
 Эрке менин уулчагым.
 Сенин эрке үнинген,
 Жажыркаган күүнинген
 Жүрегимде сүүнчилү,
 Кееркемжилү каткылу.

Кош кожон:
 Уулчагым, уулчагым,
 Эрке менин уулчагым.
 Жаактарыңды бери тут,
 Эрке окшоп салайын.

Баштактанып жүгүрзөң,
 Айылда күн тийгендий.
 Ыраактагы жаш тужым
 Меге ойто келгендий.
 Телекейдий сүүжимди,
 Ару, бийик күүнимди
 Берейин сеге, уулчагым,
 Эркем, сүүнчим, ырызым.

Кош кожон.

АЛЕКСАНДР БЕБИННИН РЕПЕРТУАРЫНАН

КАЙДА БИСТИН ОН АЛТЫ ЈАЖЫС?

Кайда бистин он алты жажыс?
Кайда аяс сүүнчилү тужыс?
Качан ырысту колыстанг тудужып,
Көкип жүрүмге удура барганыс.

Кайран жылдар, кайран өйлөр
Ойто бурылып келбес, нөкөрлөр.
Јиит тужыс, бала тужыс —
Јажын чакка чанкыр өйлөр.

Бүгүн ойто кайра бурылып,
Бийик-бийик ажулар ажып,
Бала тужым өткөн јерлерге
Базып келдим араай кунугып.

Чолушпа тымыкта араайын агат,
Алтын-Көлдөң суузын апарат.
Карган терек ол ло бойы
Кандый да теренг санаалар сананат.

Карган терек — ончозын көрөөчи,
Канча үйенин салымын керечи.
Өйлөр өдүп, жылдар жылыжар,
Катап жүрегим сеге бурылар.

СОЛУН-АЙ

Сен оңдозон,
Мен сени сакыйдым.
Бийик туулар бажында
Санааркап мен
Адынды адайдым,
Энгир-Жылдыс күйген тужында.

Солун, Солун, Солун, Солун-Ай,
Колдорыңды сен берзен.
Солун, Солун, Солун, Солун-Ай,
Бек тудайын!
Солун, Солун, Солун, Солун-Ай,
Жаактарыңды сен берзен.
Солун, Солун, Солун, Солун-Ай,
Эрке окшойын!

Алтай адын
Соныркап адайым:
Солун, Солун, Солун-Ай.
Адын адап,
Оморкоп жүредим,
Солун, Солун, Солун-Ай.

ТООРЧЫГАШ

Өскө јерге барып
Астыгып јүреле,
Өскөн јеримди мен
Сананып јүредим.
Таң атса, тышкары
Тоорчыгаш үндензе,
Коологон үнинен
Алтайым санайдым.

Үнингнен сенин
Чаңкыр Алтайым көрүнет.
Көк көстү көлдөри
Јалтырап јаткылайт.
Элбек өзөктөр
Эдиски тарткылайт,
Алтайым санаамда эбелет.

Тоорчыгаш үниле
Алтайым ойгонот,
Айылдар үстиле
Ыштар чийү чийет.
Кожондо, тоорчыгаш,
Кожондо, көөркийек.
Јүрегиме тийет
Үнин сенин јараш.

САКЫЙДЫМ

Катап ла жаратта,
Аңылу јеристе,
Кунугып сени мен
Сакыйдым, сакыйдым.
Ўстимде жылдыстар
Сүүнчилү имдежет.
Олорго сүүжимди
Јажыт јок айдадым.
Мен сакыйдым сени, сакыйдым,
Амадап сени сакыйдым.
Јаңыс ла жылдыска айдадым,
Канайып сүүгем,
Канайып сүүгем,
Канайып сүүгем
Айдадым.

Өскө көөркийди
Сен јараткан.
Сүүжимди бадырбай,
Ыйладым,
Ыйладым.
Јылдыстар имдежет:
Ыразан јараттан,
Јарты јок сүүжинди
Иженип сакыйдын.

ТЫМЫК ЭҢИРДЕ ЖАРАТТА

Тымык эңирде жаратта
Жангыскан отурым.
Тынып-тынбай тымыкта
Ўлгерлер чүмдейдим.

Поэт эмезим, канайдар,
Жүрегим албадайт.
Бадышпаган санаалар
Чаазынга салылат.

Араай, кайда да кунукчыл
Чурана угулат.
Астыгып калган сүйүжине
Уулчак кожонун учурлайт.

Куулгазынду бу күүнөн
Жиит тужым эбелет.
Айланып өткөн ойлөрдөн
Карыкчал экелет.

Качан да база бир уулчак
Сүйүгенин сакыган.
Суунун жанында отуруп,
Кожонун сыйлаган.

Öйлөр өдүп, жылдыстар жылыжар,
Ұйелер солынып,
Сүүштин үргүлжик эзинине
Уулчактар алдыртар.

ЭДЕГИН ТУМАН БӨКТӨГӨН

Эдегин туман бөктөгөн
Эбире көрөт Алтын-Туу.
Туманның алдында көгөргөн,
Тымык жалтырайт улу суу.
Чолушман јерим,
Балыкчы јуртым,
Мен сени сүүйдим, Алтын-Көл.
Сен мени уксаң,
Сүүжим ајарзаң,
Ончо көлдөрдөң јараш көл.

Сени курчаган тайгалар
Суудан јаранып көргүлөйт.
Тайганда јүргөн аң-куштар
Сениң јаражыңа сүүнгилейт.

Көстөрим сүүндирген јаражың
Кийнимде үйеге јетирзен.
Чолушман ару суузы,
Көлимнің күчин кийдирзен.

МЕН СЕГЕ ШУУРГАНДУ КЫШКЫДА ТУШТАГАМ

Мен сеге шуурганду кышкыда туштагам,
Айдатан сөстөрдү сананып таппагам.
Айдатан сөстөрдү сананып таппадым,
Көликке отуруп, көөркий ары болды.

Кар,
 Кар,
 Кар
 Jaap,
 Jaap ла jat.

Кайран жылдар
 Өдүп ле jat.
Кайран кыс,
Кайра көрзөң.
 Jүреkte cыc,
 Cен ондозонг.

Өскө көөркийди
сен эмди сүүйдинг, та jок,
Je андый да болзо,
ырыс күүнзейдим мен.
Алтайымда мындый
кыстар бары jakшы,
Оморкоп jүредим, jүрегимде сүүнчи...

БҮТКЕМ

Сөстөри ле күүзи Г. Асканаковтын

Качан да экү кожо бис жүргенис,
Колыстан тудужып бис айдышканыс.
Айлыга мен јетиргем,
јаактарыгнаң окшогом,
Карузып сөстөримди мен айдынгам.

Кош кожон:

Айдынгам, айдынгам,
айдынгам айдың тўнде,
Билбегем, билбегем,
Билбегем јолыкпазысты.

Бир айдан черүге мен жүре бергем,
Јуругыңды сен меге сыйлап берген,
Сакыырым деп чертенген,
Иженип жүр деп сен айткан.
Эки жылдың туркунына мен бүткем.

Кош кожон.

Јылдар өдүп, ойто бурылып келдим,
Эки жыл өткөнин мен билбей калдым.
Алтайыма мен јандым,
Јолыгарга сеге келдим,
Је жүрегингнин сооп калганын сеспедим.

“ЭЗИН” ӨМӨЛИКТІН РЕПЕРТУАРЫНАН

АЛТЫН-КӨЛ

Сөстөри Р. Тымыевтин

Күүзи А. Калкиннин

Бийик, бийик тууларлу,
Агын, агын сууларлу,
Чөрчөк жерден бу келген
Чолушман бу алтайыс.

Кош кожон:
Алтын-Көл эне болгон,
Алтын-Туу ада болгон
Өскөн-чыккан жерибис,
Кабай болгон алтайыс.

Аржан тоңмок суулары
Албаты-жонго быйанду,
Сүмер, учар кырлары
Албатызына болушту.

Кош кожон.

АЛТАЙЫМ

Койу туманга оролгон
Кайкап жетпес сен, Алтайым,
Айлу-күндү бу жеристе
Амыр берген сен, Алтайым.

Кош кожон:
Коручылыс болуп сен турган.
Колдор мени чөйип, жайкап жүргөн.

Айлу-күндү Алтайыс
Амыр турзын качан да.
Эзен-амыр Алтайыс
Эзен турзын чактарга.

Алтын айга жалтыраган
Аластаган сен, Алтайым.
Күмүш күнге мызылдаган
Кайкап жетпес сен, Алтайым.

Кош кожон.

Айлу-күндү тенгериис
Амыр турзын качан да.
Эзен-амыр Алтайыс
Эзен турзын чактарга.

БАЛАМА

Сөстөри ле күүзи А. Темеевтин

Чагылган жылдыстар ортодо
Эң жарык жылдызым бол, балам.
Чечектер жайылган жалаңда
Эң жараш чечегим бол, балам.

Кош кожон:
Чакпынду жүрүмнүн толкузы
Чеберлеп сени апарзын – 2 катап.

Жүрүмнүн жолында жүс буудак,
Жүтки, ичкери бас, балам.
Алтай жеринин алкыжын
Алынып, ырысту өс, балам.

Кош кожон.

“КАН-ОЙРОТ” ӨМӨЛИКТИН РЕПЕРТУАРЫ

ЈАҚШЫЛАР БА, ЭНЕ

Јакшылар ба, эне,
Мен слерге бичийдим,
Ыраак талананг эзеним ийедим.
Јакшылар ба, эне, кандый јүрүгөр?
Уулаар удабас јанып келер.

Кош кожонг:

Кунукпагар эне, карыкпагар,
Уулаарды, эне, сакып алыгар.
Јолдолып аккан јажаарды арчыгар,
Кунукпагар эне, карыкпагар.

Күндер күүлежип, айлар айланып,
Јылдар јылыжып өдүп калар.
Карыкпагар, эне, кунукпагар, эне,
Мен јанып келерим деп уулаар айдар.

Кош кожонг:

Кунукпагар, эне, карыкпагар,
Уулаарды, эне, сакып алыгар.
Јолдолып аккан јажаарды арчыгар,
Ыйлабагар, эне, ыйлабагар.

КОЖОН МЕНЛЕ

Мен сеге бүтпезим,
Төгүн сениң сүүжинг.
Айдың түнде келбезим,
Мен жагыскан бүгүн.

Кош кожон:
Мен жагыскан эмес,
Кожон менле.
Тунгак үним жүректер жайнадат,
Мен жагыскан эмес,
Кожон менле

Мен сеге бүтпезим,
Самара бичибе.
Салкын кептү сүүжинге
Мени ижендирбе.

Кош кожон.

Мен сеге бүтпезим,
Мен эзирик бүгүн.
Урбагар, мен ичпезим,
Карам меге үним.

Кош кожон.

ВЛАД САНАШЕВТИН РЕПЕРТУАРЫНАН

КӨСТӨРИН ЖАЖЫРБА

Сөстөри ле күүзи В. Санашевтин

Жаныма, көөркийим, келип отурзан,
Чөрчөк айдып берейин, сен тыгдазан.
Жол-жорыгыма бир күн ле атанзам,
Сүр-кеберин санаамда арт калзын.

Кош-кожон:

Көстөрин, көөркий, жажырба,
Көстөрин, көөркий, карарат.
Эрке сенин жараш кеберин
Жажын чакка санаамда арткай.

Кунукчылду санааларга алдырпай,
Сурайын катап, көөркийим, каткырзан.
Жаркынду бијеге бисле кунукпай,
Жылдыстарды ээчиделе апарзан.

Кош кожон.

ТҮН

Сөстөри ле күүзи В. Санашевтин

Эртен сеге мен жолыгарым,
Je сен ойто ло бурыларын кайра,
Jүре берерин сен.
Айткан сөстөриме каткыарын ойто ло,
Солынып каларын,
Je мен катап ла түнди сакыырым.

Кош кожон:

Түн. Тушташ сыйлаарын ба бүгүн?
Айдып берзен меге, жайгы түн.
Ижемжилер берерин бе?

Өйди кайра жандырып болбозын,
Je сен улузын ондобозын.
Кайран жылу энир өдө берер.
Эмди амырын экелет катап ла.
Айланып келетен кайран
Уулды сакыырга артты.

Кош кожон.

АЙ ТОЛУ. ТҮН ОРОЙ

Сөстөри К. Кергиловтын

Ай толу. Түн орой.

Айландыра јобош, тымык...

Је мени карыкчал толгойт,

Јүрегиме толот ачу кыйгы:

“Санаамды ээлеген кару көстөр,

Кайда жылыып калдыгар?

Салган күрлерим өртөп,

Кандый таланы көстөп,

Менен качып бардыгар?”

Ай толу. Түн тымык.

Јүрегимде ачу кыйгы...

САНААЛАР

Сөстөри А. Чынаттын

Тымык көлдө жылдыстар
Таң атканча эжинет.
Өлөң, чечек кийимин
Чалындарла жер јунат.

Амыр уйуктайт јаландар.
Улаарып агат суучактар.
Улу тынган агаштар.
Уйуктабайт јангыс санаалар.

Тымый түшкен бу түнде
Кем оорды түйметкен?..
Чиймей тарткан болчокты
Чече тартып божоткон?..

Јүрүмнинг кату јолдорын
Санаамда мен өдөйин.
Кара көстү көөркийди
Окшоп, окшоп салайын.

Кайра бурылып бу келзем,
Кату јолым алдымда.
Санаалардан айрылзам,
Чыны көрүнөт јүрүмдө.

КЫСТАР ЭЖИНЕТ

Сөстөри А. Чынаттын

Айдын түнде, тымык сууда
Жылдыстарла кожо кыстар эжинген.
Жиит каткынын сүүнчилү ырызы
Баштапкы сүүштиң жүрекке шинген.

Ару санаалар эбелип келерде,
Толку мендеп жаратка согулган.
Кара көстөрдин түбинен катап,
Сүүш бадышпай түймөп чыккан.

Чалындарды килебей жерге кактап,
Кыстар жаткылайт өлөң үстине.
Тараган чачтардан жылдыстар учкулап,
Азып жүргүлөйт тегери түбиле.

Ойто ло катап айдын түнде
Кыстар жуулыжып, сууда эжинер.
Баштапкы сүүштин ырысту өйлөри
Кара көстөрдин түбинен билдирер.

АЙ ЛА КҮН

Сөстөри А. Чынаттын

Кырлан бажына Күн отуруп,
Калганчы катап журтты аыктайт.
Өлөндөр бажын эртенге јетире
Эрке чокторло араайын сыймайт.

Түн ортодо неден де чочып,
Түмен жылдыстар жуулыжып келер.
Тегерик Айдын јаркынын истежип,
Таг атканча тенип жүргүлеер.

Кажы ла күн Ай ла Күн
Солынып экелет бойынын сүүнчизин,
Кажы ла күн Ай ла Күн
Бойыла апарат кижинин жүрүмин.

Је андый да болзо кырлар үстинде
Јаантайын турзын Ай ла Күн.
Алдыста јаткан јолысты аыктап,
Ичкери жүрүмге бисти кычырзын.

ЈЌРЌМ УЧУК ТА БОЛЗО...

Сөстөри К. Кергиловтын

Нөкөрим айткан:

“Јүрүм — учук — деп.

Аайлабас кайткан,

Алдыс тууук” - деп.

Кем де билбес

Кажы киреде

Кара тамыга

Калыдып ийер.

Бүгүн сен омок,

Буудактар да жок.

А эртен — түбек,

Ачу-корон, кинчек.

Јүрүм — учук...

Је андый да болзо,

Сүүнер ле керек,

Ўзүлөрдөң озо!

Экинчизи айткан:

“Јүрүм — шыра,

Учына јетпес

Јылым кайа”.

Кайдаң билеринг,

Канча јеткер

Кетеп алган
Ичкери јолында.

Тенери бүгүн
Айас ла чанкыр.
А эртен јоткон
Јолында улыыр.
Јүрүм — шыра...
Је бу да тушта
Јүс те шыркалу
Сүүшке ле баштат.

БААТЫРЛАР БАСКАН ЈЕБРЕН

АЛТАЙ

Сөстөри К. Ельдепованын

Күүзи Ј. Маташеванын

Јебренте јеримде кемдер јуртаган?
Јеезелү Пазырык кайдан табылган?
Алтын үйгенди кемдер эдинген?
Ада-өбөкө кайдан таркаган?

Тенериле тудуш бийик јеримде
Терен учурлу сурактар бажымда.
Телекей кайкада чактарды коскорот,
Тергемде Пазырык, Пазырык иледе.

Канатту аттар минген баатырлар
Кайдаар да мендеп, мендеп баргылайт.
Карарган јолдордо бадалган истер
Канчанчы чактан, кайдан башталат?

Түн ле кирзе, түнүрлер түнкүлдөп,
Түмендер ойто ло түймөп ле чыгат.
Түрк куучыннын күрмели угулып,
Тегиндү эмес јымыру сезилет.

Ўкектин кызынын бијези көрүнөт,
Канча туујылар, үлгерлер чүмделет.

Ондобос јаражы өйди чочыдат,
Өткөн чактардын оды јарыдат.

Ўкектен чыккан баланын ўйгенин
Ўлдүлөп те болзо алып алараар.
Ўлгенге јеткен комыдал-сыгыдын,
Улу кижини качан угараар?

МЕНИН СҮҮЖИМДЕ

Билерим, жажына сенин
Жанында жолун болбозым мен.
Ару сүүштин ол сөстөри
Артып ла калар көксимде менин.

Узун жаңмырлу күндердин
Тамчызы болуп каладын меге.
Чанкыр тегери түбинде
Чалыган күннин чогыла меге.

Кош кожон:
Менин сүүжим куулгазынду бу жүрүмде,
Эрте жастын чечегиндй.
Жүрегимде эртеги чалынды,
менин санаам ару,
Эмди-эмди ле учкады — ол канатту.

Акту күүнимнен быйанду.
Эмди айткан сөстөринди сен,
Жүрүм сыйлап айлаарын ба?
Жүрегин ондоп согор бо сенин?

КАР АЙЛАНАТ

Сөстөри ле күүзи В. Санашевтин
Булуттар кийинде жажынган сары ай
Айрылыш барган жолысты жарыткай.
Айдынган сөстөринг жүрегим аайлабайт,
Je бүгүн кар айланат.

Кош кожон:
Айланат, кар айланат,
Барган жолымды агартат.
Айланат, кар айланат,
Барган жолымды агартат.

А канай сени сүүгем,
Сен билбезинг, сен ыраакта.
Кунукчылга көмүлген
Ырызым не апардыг?
Сүүжимди тепсеп салдыг ба
Килебей, килебей?

Түбекке туштазам,
Иженип туратам.
Нөкөрим болуп
Артарым деп сен айтканг.

Жаңы жыл, кыш, энгир,
Кунукчыл санаалар.
Je бүгүн кар айланат,
Айланат...

Кош кожонг.

“АЛТЫН-ТУУ” ӨМӨЛИКТІН РЕПЕРТУАРЫНАН

**Кожондордын сөстөри ле күүзи
Олег ле Юрий Темеевтердин**

АЛТАЙЫМДА ЖАЙ

**Чедирленген от, топшуурдын үни.
Түндеги тымык ыраак апарды.
Салкын сыгыды, аттар тибирти,
Түндеги тымык, элик кыйгызы.**

**Алтайымда жай, жаан изү ай,
Көксимде менин каркыраган кай.
Алтайымда жай, жаан изү ай,
Суркураган ай, тууларлу Алтай.**

**Јебрен Алтайым көскө көрүнөт,
Алтай баатырлар эзен жүргүлөйт.
Јаланга чыгып јииттер күрежет,
Аргымак аттар манга јарыжат.**

**Чедирленген от, топшуурдын үни.
Азыгы ойлөр санаамга кирди.
Кара албатым корболоп өссин,
Јаңар кожонгыс чактарды өтсин.**

ЖЫЛДЫЗЫМ

Өдө берген жылдар,
Өдө берген жылдар
Эмди бурылбас качан да.
Жылдар мени сакып,
Жылдар мени сакып нени берер?

Кош кожон:
Ак-жарыктын алдында,
Жылдызым, күйүп суркура.
Берилген жүрүм жолында
Согул, жүрек, чөкөбө.

Жарыт меге, жарыт,
Жарыт меге, жарыт,
Ару жүректе амаду.
Жүре берген өйлөр,
Жүре берген өйлөр эмди эски.

Кош кожон.

Айдар сөс:

Салымым менин кандый болгой не?
Жүрегимде амаду ару, жараш.
Жүрүмди жамандап канайып айдайын,
Жүрегим менин эмди де жаш.

ЭНЕ

Кунукпагар, энем, жүрүмде
Каткырып жүрүгөр ыйлабай.
Энгирлер сайын эрикпей,
Көстөрдө жаштарды арчыгар.

Кош кожон:
Энем агару, энем быыанду.
Эне, Слер неденг де баалу.

Карыбагар, энем, жүрүмде
Санаалар Слер күч сананып.
Арыбагар жоболго алдыртып,
Телекей үстинде быыанду.

Кош кожон.

Айдар сөс:

Буурайган чачаарды сыймайын, энем,
Көптөгөн чырышты окшойын, энем.
Жылу-жылу колдороордонг тудайын,
Күндий жылу, жалакай Слер, энем.

КАР-КАРЫЧАК

Кар, кар, кар айланат,
Мыс, мыс, мыс мызылдайт.
Кар, кар, кар айланат,
Јердин үстин агартат.

Кош кожон:
Тенгеринен айланган, алаканга кайылган,
Келип сүйүнчи сыйлаган — 2 катап.

Эрте јас келгежин,
Күн, күн, күн јылыдар.
Ап-ару карычак,
Эртелеп меге кел.

Кош кожон.

КАНАЙДАР?

Јолыс бистинг ырашты,
Катап менде ырыс јок.
Чечек сыйым ташталды,
Кайда барар, сүүнчи јок.
Кожо баскан јолдорыс
Ээн болот сен јокко.
Эригип сен кунукпа,
Јаш јүрегим, сыстаба.

Кош кожон:
Канайдар, је канайдар?
Салым, байла, деп айдар.
Канайдар, је канайдар?
Ырызым јок.

Ырыс болуп келбезин,
Салым, байла, айрыган.
Сени эске алынып,
Канай јүрер чыдажып.
Көстөримде јажымды
Көргүспей мен арчыйдым.
Өткөн өйлөр сананып,
Кунугып мен жүредим.

Кош кожон.

АЛТЫН-ТУУ

Чактар өдүп байлаган
Албатым Алтын-Тууны.
Чындыгы жок жүрүмдө
Айдып берген жолымды.

Кош кожон:
Бийикте жылдыс, тегериде Ай,
Алтын-Туу – бистин байлу Алтай.
Алкыжын сурап, жүрүмдү кайкап,
Калыгым сеге быян айткай, Алтын-Туу.

Жараш узун жүрүмдүй,
Элбек жаткан жалаңдар.
Жол-жорыгым жеңилтип,
Ажу берген Алтын-Туум.

Кош кожон.

Топшуур үни угулып,
Жайкап салган кабайым.
Кай кожонго томылган
Жебрен менин Алтайым.

Кош кожон.

СҮҮНЧИ СЛЕРГЕ

Орой күсте јааш,
Je жүректе јас.
Карыкчал ундылып јылыыгай,
Кайылгай сус.
Je жүрүмде күч,
Узун түндерде түш.
Јоткон, салкын, шуурган —
Килебес кыш.
Эбирip келзин келтен биске ырыс.

Кош кожон:
Ырыс слерге, узун-узун элбек бу жүрүмде
Јакшы болзын, сүүнчи слерге.

Телекей элбек, јаан,
Эбире мунг јолдор
Оролгон, чөйилген, јылыыган.
Je кайдан билер.
Јүрүм — буудак, тузак,
Өндөри кара ла ак.
Кайкалду жүрүм ыйлаткан
База көп катап,
Эбирip келзин келтен биске ырыс.

Кош кожон.

ЈАНҒЫ ЈЫЛ

Јаңы жыл айлан келди,
Јаңы жыл једип келди.
Калыгыма ырызыңды бер,
Келип јаткан јаңы чак.
Алтайымга алкыш бер,
Јүректе согулзын амаду.

Кош кожон:

О-о-о, јаңы жыл айлан келди,
О-о-о, јаантайын сүүнчи берзин,
Јүректер ырыска согулзын.

Мун жылдыстар мызылдап,
Јажын-чакка јарытсын.
Ырыс, сүүнчи улалзын өчпөй.
Аржан ару Алтайда
Амыр-энчү јайылзын.
Кудайыс, јолысты сен алка.

Кош кожон.

КЕРЕК ЖОК

Ойто ло катап мен бүгүн
Сени сананып кунуктым.
Оройтып калган сөстөрүм
Ачузын бойымга жетирет.

Кош кожон:
Керек жок сен меге,
Жаркынду жылдыстый, бийикте де турзан,
Керек жок сен меге.
Сүүжимди сен жараш сөстөргө бодогон,
Сөстөргө бодогон.

Билерим, башка салымыс жайалган.
Бис, эки туунын бажындый.
Же бүгүн келген санаалар
Жүректин калганчы кыйгызы.

Кош кожон.

ЭСКЕ АЛЫНЫП

Җылдар өдүп, карып калзам,
Мөңгүн чачтар бажымга кожулза,
Кайра көрүп келбезим, сезерим
Кару җаш тужымды.

Кош кожон:

Ыраак-ыраак җажымнанг эске алынып,
Узак-узак бедрейдим келбес ол өйлөрди,
Ару җаш тужымды,
Эмди келбес, келбес җылдарды.

Айылдап апар мени,
Куулгазынду аяс, көк тенгери.
Җе жүрүмге андыҗ ла каткылу,
Меге кунукчыл, ачу.

Кош кожон.

Айдар сөс:

Җаркынду җаш тужым,
Ырысту, келбес ол өйлөрим,
Айылчым болдыгар энгирлер сайын.

БАЛАМ

Менин јаш чечегим, чечегим,
Менин јаш жүрүмим, жүрүмим,
Амадуум, ырызым телекей үстинде.

Кош кожон:
Балам, каткыннан сенин јайым.
Балам, жүрүм билдирет јенил.
Балам, жарыткыжым сен менин.

Каткырып ойно сен, балам.
Сүүнчилү үнинг угулзын, угулзын.
Агару, ап-ару сен бу ак-јарыкта.

Кош кожон.

Чаңкыр тенери јайылган
Арчын јытту Алтайда
Алкышту, быйанду,
Слер жүрүгөр ырысту.

Кош кожон.

АРЖАН НАЙДЕНОВТЫҢ РЕПЕРТУАРЫНАҢ

СЕН

Јүрүмде жастырдым,
Сени мен жылыттым.
Сен ойто келбезинг,
Сүүнчи экелбезинг.

Сүүбеидим деп айтсам,
Тилим чек оролбойт.
Ундырга сананзам,
Јүрегим чек болбойт.

Кош кожон:
Сен — менин сызым,
Сен — менин ырызым.
Сен — менин сүүжим,
Кожонгымнын күүзи.
Сен — менин үним,
Коолозон, кунукпай.
Је јүрүмим менин
Кулузын-комыргай.

Јылдыстый көстөринг
Јүрегиме кару.
Уча берген сүүжим
Учуры јок — куру.

Кош кожонг.

ЕВГЕНИЙ АБРАИМОВТЫҢ РЕПЕРТУАРЫНАҢ

АЛКЫШТАР

Сөстөри албатынын
Күүзи Е. Абраимовтын

Ұстистеги үч жылдыс
Жаркынына ойнойлык.
Ұч толукту Алтайдын
Ыжыгына ойнойлык.

Айлу-күндү тегериис
Ару турзын качан да.
Аржын суулу Алтайыс
Амыр турзын качан да.

Күндү-айлу тегериис
Ару турзын качан да.
Кутук суулу Алтайыс
Амыр турзын качан да.

АЙСУЛУ

Сөстөри Э. Тоюшевтин

Күүзи Е. Абраимовтын

Күн-каагы деп чечектий,
Айсулу деп алтай кыс.
Күлүмжизин жажырган
Керсү, жобош койчы кыс.

Кош кожон:
Турлуунг ыраак кобыда,
Туман туткан тууларда — 2 катап.

Жолунг жалкын жарыткан,
Куйунду кар сабаган.
Шуурган шуурып өдөр деп,
Көк түнгей ле өзөр деп.

Кош кожон:
Жүрегинде сакыган,
Жүрегинде иженген — 2 катап.

Акту күүндү балага
Айланып жет албадым.
Ак ла малын айдажып,
Айдар сөзим айтпадым.

Кош кожон:
Јаңы јердин балазы,
Јаңы өйдин улузы – 2 катап.

Туиуксынган санаанды
Түүнчи этпей таштап ий.
Бойлу кижиге от салар,
Одың болзо, чокту күй.

Кош кожон:
Јолыс башка, Айсулу,
Јүрүм жаңыс, Айсулу.

КАРГАНАКТАРГА

Сөстөри А. Кыпчакованын

Күүзи Е. Абраимовтын

Айландыра мантаган
Аргымак малды кем минер?
Албатыны корыган
Адаларды кем билер?

Эбиреде мантаган
Эрјине малды кем минер?
Эл-јонысты өскүрген
Энелерди кем билер?

Ару кейлү Алтайда
Амыргы болгон үнигер!
Ада-Төрөл јеристи
Корып алган адалар!

Эзин-кейлү Алтайда
Эдски болгон үнигер!
Эне-Төрөл јеристе
Мактулу јүрген энелер!

Кадын сууны јакалай
Кайын агаш јайылзын.
Карганактар јүрүми
Канча јылга улалзын.
Агаш-ташту Алтайда

Амыр жүрзин адалар.
Эдил күүктү јеристе
Эзен жүрзин энелер.

ЈҮРҮМ — ЈЫЛДЫС

Сөстөри Э. Бидиновтын

Күүзи К. Маймановтын

Эжери јок куш чылап,
Энем каран санааркайт.
Эки көзи борорып,
Эңир сайын ол ыылайт.

Кош кожон:
Эр улустын јүрүмин
Эртенгизин кем билер?
Эңирдеги јылдыстын
Јарыдарын кем айдар?

Јүрүм дезе јылдыстый,
Кенетийин өч калар.
Бүгүн јылдыс өч калза,
Эртен чыгар өскөзи.

Кош кожон.

Өскө јылдыс чыгала,
Өскө јолдор јарыдар.
Кижини — кижини,
Ўйени үйе солгыр.

Кош кожон.

КЕТКИН КУШ

Сөстөри Б. Кудирмековтын

Күүзи А. Тозыяковтын

Кеткин куш, кайран куш
Жериме жет келди.
Өзөктөр жажарат,
Суучактар жарыжат...
Тууларда үнгүр жас,
Үнгүр жас!..

Кеткин куш, жайым куш...
Көксимде күн ойнойт.
Jүзүн-jүүр чечектер,
Бир түңгей кушкаштар...
Кырларда торко жай,
Торко жай!..

Кеткин куш, көөркий куш
Жеримде уйалайт.
Сүүнчилү шымырттар,
Жаркынду ойындар...
Аркада эдил күүк,
Эдил күүк!..

Кеткин куш түштүк төөн
Ээчидет балдарын.

Јүрегим кунугат,
Көстөрим јашталат...
Тууларда күрөң күс,
Орой күс!..

Кеткин куш, сүрлү куш,
Јериме ойто кел.
Көстөрим ойнозын,
Јиит тужым эбирзин...
Сен кайда, көөркий куш,
Сүрлү куш?..

КҮРЕЕЛЕЙ

Сөстөри Ш. Шатиновтын

Күүзи А. Тозыяковтын

Адаларыстын жебрен,
Алтыгы чактан бери
Эл-калыкка жетирген
Ойыны бар эди,
Э-э-э-э-эй,
Күреелей!

Кожон билбес дешпе —
Кажыбыс ла кожон.
Кожонго бирик, эпте,
Ийделү бол кожо!
Э-э-э-э-эй,
Күреелей!

Ортобыста амаду,
Жалбыштан, тиркире!
Амадуга камаанду
Болыгар, бир күрее!
Э-э-э-э-эй,
Күреелей!

Бу телекей тегерик —
Жадын-жүрүм үзе.
Жер-женес төгөрүк,
Ончо неме күрее!
Э-э-э-э-эй,
Күреелей!

ТУРНАЛАР

Сөстөри А. Кокышевтин
Күүзи А.Тозыяковтын

Коркышту ыраак Алтайга
Комыдап не барадын?
Алтайыстын үстиле
Айланып не турадын?

Кар түшпейтен алтайдан
Качан ойто жанарын?
Ыраак өскө таладан
Ырысты канай табарын?

Алтайыстын суузынан
Амзап алзан, турна.
Ак булутту туузына
Амырап алзан, турна.

Коркышту ыраак алтайга
Комыдап не барадын?
Алтайыстын үстиле
Айланып не турадын?..

ТҮШ ЈЕРИМДЕ

Сөстөри А. Майманованын

Күүзи К. Маймановтын

Түндий ле түн болгон,
Эжиктен ай караган.
Уйкуда тууларым
Түжимде шуулашкан.

Көгөргөн телкемле
Көөрөп мен жүгүргөм.
Солонгы жүрүмге
Салкындый шунгыткам.

Кош-кожоңы:
Кару улузым уйкуда,
Төрөл журтым уйкуда.
А мен дезе ыраакта,
Катап ла јаш тужымда.

Айланган суучактын
Арузын мен кайкагам.
Чүмдү ол кожоңын
Туруп мен тындагам.

Алакүн кийинде
Солонгы сүрүшкөм.

Јүзүн ол өнгине
Эжинип мен алгам.

Кош кожон.

Тандактап таң атты,
Түжим ол үзилди.
Куиунду салкынак
Көөрөмин учурды.

Кош кожон.

АЛТАЙ ЧАЙ

Сөстөри А. Ередеевтинг

Күүзи Б. Шульгиннинг

Кайда ла жүрзем, качан да
Кайран јерим кожонгымда.
Кандый ла күндүү тужында
Кару айлым санаамда.

Кош кожонг:
Энемнинг чайы,
Эжимнинг чайы,
Каймак каткан
Алтай чайы.

Апагаш шајын ајактанг
Айылдап келзенг амзаарынг.
Јайылган јараш јыдынанг
Јалакай күүнди сезеринг.

Кош кожонг.

Күүнингди өрө көдүрер
Күүнистен урган јаркындый,
Арыган сынды јенгилтер
Айыстынг сары чогындый.

Кош кожонг.

ЭКИНУР

Сөстөри ле
күүзи А. Тюрункинниг

Кару алтайым, кайран Экинур,
Көзим кылбыгып, ыраактан көрөдим.
Агаш айылдарын тумандар алдында
Амыр тымыкта араай үргүлөйт.

Экинур, Экинур, Экинур –
Кайран төрөлим.

Канча чактарга албатын байлап,
Ады-жолунды эрке адаган.
Канча жүрүмнин судалы сен болуп,
Ада-эненин алкыжын алган.

Өскө талага жолым чөйилзе,
Өскүс кижидий, жүрегим сыстаар.
Ойто айлыма өкпөорип мен бурылзам,
Омок эл-жонун жаныма жуулыжар.

Энемнин сүдиндий, аржан суунды
Экчей сузып, эрке ичерим.
Энемнин сүриндий, жалакай бойынды
Элен-чактарга ундыбай жүрерим.

ЧУЙДЫҢ ЖОЛЫ

Сөстөри Б. Кудирмековтын

Күүзи А. Тозыяковтын

Алтайымнын тамыры,
Албатынын бирлиги —
Чуйдын жолы чөйилет,
Чөйилет, чөйилет.

Боочыларды ол ажат,
Кажуларды томырат.
Чуйдын жолы чөйилет,
Чөйилет, чөйилет.

Моторлор күүлежет,
Тегеликтер шуулажат.
Чуйдын жолы чөйилет,
Чөйилет, чөйилет.

ЈАС

Сөстөри ле күүзи

Б. Байрышевтин

Јер-телекей эбирип,
Алтайыма јас келди.
Кеткин куштар чубажып,
Көл бажына јунунат.
Јаңыс боро јелечи
Эш-нөкөрин бедирейт.
Чуркуражып, токынап,
Уйа тартып кожондойт.

Кош кожон:
Јасла кожо јаскыда
Јердин үсти чечектейт.
Јасла кожо јаскыда
Ончо јииттер кокырлайт.
Јасла кожо јаскыда
Чейнебаштар јайылат.
Јасла кожо јаскыда
Баштапкы сүүш келип јат.

Арчын јытту тайгалар
Ар-бүткенин ойгозот.
Кебис јалаң јайканып,
Јаражайын јайылатат.
Јажыл чачын јайылатып,

Јаш кайынгаш јажарат.
Јаскы кўнге ол сўўнип,
Араай јайкан кожондойт.

Кош кожон.

Алтайымнын корузы —
Ўч-Сўмер ол бек турат.
Батыр кебин тартынып,
Алтайын бек корулайт.
База бир алтам эдип,
Алтайыма јас келди.
Јажын чакка јангылгай
Айайым ла ойойым.

Кош кожон.

ЯБЛОНЯ

Сөстөри Иван Кочеевтин
Күүзи А. Ильиннин

Жараш яблоням, өс, бүрленип чечектен,
Кајудан жалтанбай, ичкери кырга чык.
Кожонгым, жаңылан, топшуурым да,
үндөн:

Ырыска, жыргалга бистерге жол ачык!
Чечектен, чечектен, быжыраш агажым, —
Жалтанбас ла ойгор санааның жеңүзи.
Көк-жажыл чачынды желбирет, жаражым.
Сен элбек тайгадый, садтардын энези.
Жеңүлү жылдарда Алтайга келдин сен,
Жыргалдын үренин журттарга экелдин.
Барбак мөшлө коштой ырыска чечектен.
Мен сеге сүүнип, оморкоп жүредим.
Ак торко чечегин агарып келгенде,
Бөркүмди де чупчып, мен сени уткыйтам.
Быжыраш бойыңда жиилектер бүткенде,
Жалакай энедий кучактай алатам.
Жулукту жиилекти колыма тудунып,
Ырысту жүрүмге ичкери барадым.
Садтарга бүркеткен Төрөлгө сүүнип,
Жеңүнинг кожонун кожондоп жыргайдым.
Чечектен, чечектен, көк-жажыл агажым,
Жеңүчил журттарда коот-жыргал тыңызын,
Чечектен, чечектен, сүүген жаражым,

КАРА КӨСТҮ

Сөстөри В. Качканаковтын
Күүзи А. Тозыяковтын

Кара көстү кызычак
Кандый жакшы иштеп жат.
Тем көргүзеечи маяк деп,
Совхозыста макталат.

Тем көргүзеечи маяк деп,
Совхозыста макталат.

Кичееп турган койлоры
Качан да болзо ол күчтү.
Иш бүдүрген колдору
Жон ортодо мактулу.

Иш бүдүрген колдору
Жон ортодо мактулу.

КУШТАРЫМ

Сөстөри А. Адаровтын

Күүзи А. Бебиннин

Ак мөңкүлөр үстиле
Айланып учты куштарым.
Көк тенгери түбиле
Көрүнбей калды куштарым.

Куштый жайым улустар
Учсын, сүүзин, кайызын.
Кижиге кижиге — карындаш,
Килеп, ого болушсын.

Учуп барды куштарым
Ыраак, ыраак талага.
Учы жок көк талайга
Учуп барды куштарым.

Куштый жайым улустар
Учсын, сүүзин, кайызын.
Кижиге кижиге — карындаш,
Килеп, ого болушсын.

Айса куштар бу эмес —
Арыган менин жүрегим.
Түн ортодо ойгоноп,
Көзүңгө көрөдүм.

КАТЮША
Сөстөри М. Исаковскийдин
Күүзи М. Блантердин

Аламалар, грушалар чечектейт,
Тумандар суу үстинде жадат.
Жаратка келип жүрди Катюша,
Каскак, жылым, бийик жаратка.

Качан жаратка келип жүргежин,
Жүреги онын түрген согот.
Бойынын сүүгени керегинде
Ол жанар-кожоңын кожоңдойт.

Ой, кожоң, сен кысчактын кожоңы,
Жаркынду күнди ээчий учсаң.
Ыраакта гранда сүүген жуучылга
Эзенди Катюшадаң айтсаң.

Ол кызычагын эске алынзын,
Онын кожоңын тындап уксын.
Төрөл жерди ол чебер корызын,
Сүүгенин Катюша чеберлеер.

Аламалар, грушалар чечектейт,
Тумандар суу үстинде жадат.
Жаратка келип жүрди Катюша,
Каскак, жылым, бийик жаратка.

АМАДУ

Сөстөри Б. Каятовтын

Күүзи А. Каишевтин

Карагуи түндерде
Түжиге кирзен сен.
Жылдысту энирде
Удура келзен сен.
Торко чачту экейим,
Сүүген болзон мени сен.
Күлүмжилү көстөрлө
Ырыс берген болзон сен.
Күзүңгидий каткынды
Күүнзеп, көөркий, угайын,
Эрке кара көстөринди
Эрке сананып жүрейин.

Кородогон көстөрди
Көрбөй экү каларыс.
Ак кайыңнын алдына
Таң атканча турарыс.
Айдын араай кожоңын
Экү кожо угарыс,
Сүүштинг изү сөстөрүн
Бой-бойыска айдарыс.

Эдискидий үнинди

Эрте танда угайын,
Эрдиндеги менгинди
Эркеледип окшойын.

СТУДЕНТТЕРДИН КОЖОНЫ

Сөстөри Б. Укачиннин

Күүзи Б. Шульгиннин

Бийик туулардан бери келгенис,
Жажыл одорлу тууларда өскөнис.
Аржан суулардын арузы көксисте,
Арузы көксисте, жылдыстар көзисте.

Кош кожон:

Эмди бис, эмди бис

Студенттер — јиит јүректер.

Ракет канатту өйисти

Озолоп, ичкери учаактар.

Јаркынду залдар алдыска ачылды,
Јаркынду отторлу город јарыды.
Андый да болзо, ундып болбойдыс,
Ундып болбойдыс төрөл јуртысты.

Кош кожон.

Ыраакта Тан-Чолмон жылдыстаң чокту
Ырызыс алдыста иле суркурайт.
Тайганын агуна кужы кептү,
Кужы кептү канадыс шунгайт.

Кош кожон.

МЕГЕ ИЖЕН

Сөстөри Э. Палкиннинг
Күүзи Б. Шульгиннинг

Жаскы суу тыг жайылган.
Жарадында ол кечпей турган.
Жанына келип, колын алгам:
Меге ижен!

Жаан чакпында бир тайкылды,
Жаңгыс арга — менен тулдунды,
Жайнагандый көзиме көрди:
Меге ижен!

Сууны кечтис, алдымда туру.
Суракту көстөр кандый кару!
Сүүнгени ару, ару:
Меге ижен!

Катап көрүп, чынды тапкан,
Кайкап, бүдүп, колымнан туткан.
Кара көстөр каткырып айткан:
Меге ижен!

Ай-күн тийген, көп жас аккан,
А мен кайткам, кайткам, кайткам!
Агын сууда таштый арткан:
Меге ижен!

Сууны катап кечпезис, жарт.

Суулар агып, агып ла јат.
Суу ла кечсем, угулып јат:
Меҗе иҗен!

КҮҮКТИҢ ҰНИ

Сөстөри В. Тадиновтын

Күүзи Ө. Тадиновтын

Ай эскирип, ойто жанарат,
Күн чыгала, ойто жажынат.
Ай ла күндер ээчижип,
Көскө көрүнбей өткүлейт.
Жастың ойи, күүкting үни
Эбир келер, жүректер сүүндирер.

Кош кожон:

Күүкting үни, күүкting үни, күүкting
үни
Күнүнгле, күнүнгле, күнүнгле угулат.
Күүкting үни, күүкting үни, күүкting
үни
Сүүндирер, сүүндирер,
Жүректерди сүүндирер.

Жаскы күн карды кайылатат,
Суучактар каткырып, жарыжып жүгүрет.
Боочыда өскөн апагаш кайынгаш
Бүрин жайып, эрке жайканат.
Жалаң жерде уйуктаган чечектер
Күүкting үнинен ойгонып жайылат.

Кош кожонг.

Туулардан соккон жылу эзиннен

Жылдыстар имдежип, сууда эжинет.

Айлына јанган кушкаштар үнинен

Одоштой аркалар кожонго јынтырайт.

Жылдар сайын келер јастарда

Күүктинг үнин уткыгар, үүрелер.

ЈҮРҮМ ЈАРАШ

Сөстөри С. Манитовтын

Күүзи Б. Байрышевтин

Тууларын сенин бийик,
Кырларын сенин кайыр.
Кырлар, туулар неме беди,
Јүрүм оноң жараш.

Сууларын сенин калју,
Көлдөринг сенин элбек.
Суулар, көлдөр неме беди,
Јүрүм оноң бийик.

Кош кожон:
Јүрүм андый бийик,
Јүрүм андый кату,
Јүрүм андый жараш,
Јүрүм жараш (3 катап).

Кыстарын сенин ару,
Уулдарын сенин ойгор.
Кату жүрүм неме беди,
Кожон оноң жараш.

Кош кожон:
Кожон андый бийик,
Кожон ийде-күчтү.
Кожон андый жараш,
Кожон жараш (3 катап).

ТОЙ КОЖОН

Сөстөри Б. Кудирмековтын

Күүзи А. Тозыяковтын

Алтайымда — Ак-Тайгамда
Амыр чогын күн жайат.
Айлу-күндү ак-жарыкта
Ар-бүткенис жыргалда.

Алтын-Көлгө, Ыч-Сүмерге
Ада-энем бажырат,
Менен чөкөп, туйка сакып,
Келин жокко карыгат.

Ай чакыда — Ыч-Сүмерде
Аргымагым бышкырат.
Агаш-таштар, түрген суулар,
Айлу түндер, болужаар...

Ончолорын озолойын,
Омок кысты уурдайын.
Энем сүүнзин, той жарлазын,
Ончо улус жыргазын.

Алтайымда — Алтын-Көлдө
Алтай жаңы өргөө бар.
Айылдап келеер ол өргөөгө,
Айран-чеген амзагар.
Сыргалжыным от-жалбышта,
200

Түрген алкыш айдыгар.
Ончо улус сыр ойында,
Омок бойоор жыргагар!
Кушта!

ЫРЫС ДЕГЕНИ НЕ БОЛОТОН?..

Сөстөри А. Кокышевтин
Күүзи Б. Байрышевтин

”Ырыс дегени не болотон?..” —
Энгирде чыккан жылдыстан сурадым.
Энгир жылдыс бийиктен мелтиреп,
”Ырыс дегенин — ол мен...” — деди.

”Ырыс дегени не болотон?..” —
Жалаңда өскөн чечектен сурадым.
Жалаңда өскөн көк чечек жайканып,
”Ырыс дегенин — ол мен...” — деди.

”Ырыс дегени не болотон?..” —
Айланып келген ай-күннөн сурадым.
Айланып бараткан ай-күн токтойло,
”Ырыс дегенин — ол мен...” — деди.

”Ырыс дегени не болотон?..” —
Эбирип келген өйлөрдөн сурадым.
Эбирип келген өй токтобой,
”Ырыс дегени — ол бис...” — деди.

”Ырыс дегени не болотон?..” —
Арт-учында бойымнан сурадым.
Төжимде жүрегим канымла ойноп,
”Ырыс дегени — ол бойың!..” — деди.

КАТУНЫҢ ЈЕРИНДЕ

Сөстөри Э. Бидиновтын

Күүзи К. Маймановтын

Караңгуйда отуруп,
Кей жүрүмди коскордым.
Кайра чыгар јол тууук —
Кородоп мен санандым.
Кара кирлү стенелер
Куучындажып тургандый,
Огош кара көзнөктөн
Кижиге карап ийгендий.

Кош кожон:
Нөкөрим, сен кунукпа,
Кыжырап салкын сабалат.
Канча јииттер атанган деп,
Комыдалду куучындайт.

Кайда менин ырызым? —
Канча катап санангам.
Канча јерде тайкылып,
Кайда азып мен жүргөм?
Кушкаш болуп кубулып,
Кудайдан болуш сурагам.

Алтай-Кудай, болушсан деп,
203

Ачу санан айдынгам.

Кош кожон.

Ыйымды менинг уккандый,
Ыраактаг жылдыс көрүнди.
“Ырызын сенинг мен” дейле,
Жалтырайла, жап этти.

Кош кожон.

Жүрүм жакшы,
Жүрөргө ле күч.

СЕНДИЙ
Сөстөри В. Качканаковтын

Жалаңдагы көк чечек,
Көөркийимдий, кемзинчек,
Эңир жүк ле киргенде,
Бүркенчек.
Меге таныш кайыңаш,
Көөркийимдий, быјыраш,
Онын кийген платьези
Апагаш.
Тенериде јарык ай,
Көөркийимдий, јалакај,
Ого сурак бергемде,
Унчыкпайт.
Сыңар көслө ол имдейт,
Оңдобойдым — неме дейт.
Јарт ла, көөркий кызымды
Бедирейт.

АК КАЙЫН

Сөстөри С. Суразаковтын

Күүзи С. Подгурскийдин

Сүүген кыстын чырайын
Сенен көрөдим, ак кайын.
Онын жараш чачынды
Алтынды бүринг, ак кайын.

Коо сынынды ол сынду,
Эрке көөркийим, ак кайын.
Онын ак-чек санаазы
Сендий ок ару, ак кайын.

Мен жажырбай айдайын:
Јүрегим ойнойт, ак кайын.
Сени јаланда көрөлө,
Јажына сүүдим, ак кайын.

САЛЫМЫ БАШКА КАЙРАН КЫС

Сөстөри Э. Палкиннинг

Күүзи Б. Шулъгиннинг

Салымы башка, кайран кыс,
Санаама не жарадын?
Jүзи жараш, омок кыс,
Jүрегиме не бастын?
Адарунын уйазынды,
Jүрегим чек күүлеп жат.
Адарудый санаалар,
Jүрегимди чагып жат.
Күстий серүүн санаамды
Күйбүредип түйметтинг.
Тоқыналу санаамды
Тоскырып сен учурдын.
Ыраак ичкери жалакай,
Ырысту амаду көрүнди.
Күмүш-алтын санаалар
Күр-көксиме чалыды.
Онойдо сен, кайран кыс,
Ойын-кокыр эттинг бе?
Шорлоп жүрер бойымды
Шоктойын деп жүрүн бе?
Амыр-тымык бойымды
Аланзыдып канайттын?
Салымы башка, кайран кыс,
Санаама не жарадын?

ЭНИР ЖЫЛДЫС

Сөстөри С. Мешкиновтын

Күүзи С. Этеновтын

Энир жылдыс чыгарда,
Журтта ойын башталат.
Ўүрелердин ортодо
Бир ле көөркий кожондойт.

Коологон кожонгын
Кемге-кемге учурлайт.
Кара-кара көстөри
Кемди-кемди бедирейт.

Кара көзи мелтиреп,
Кайран бойы не көрөт.
Карузыган ол болзо,
Кару сөзин не айтпайт.

Кайын бүри калбырап,
Кайда түжип калды не?
Кара көзи мелтиреп,
Кайда жайнап жүрү не?

Карузыган көстөри
Жүрегимди ойгозот.
Коологон кожонгын
Кулагымда жыгырайт.

ШУРАЛАЙ

Сөстөри А. Кокышевтин

Күүзи Б. Шультинин

Чолушман суузы чакпынду —
Канайып кечер жыгылбай?
Боочылар бийик, жол кату,
Шуралай үүрем, Шуралай.

Аргымак адым канатту —
Канайып учар алтабай?
Тайгалар бийик, шуурганду,
Шуралай үүрем, Шуралай.

Тайкылбас чанам тайакту —
Канайып ажар тайкылбай?
Боочылар бийик, жол кату,
Шуралай үүрем, Шуралай.

Күүк Алтайга эткенче,
Сакыйтан турун карыкпай...
Сакызан жас жеткенче,
Шуралай үүрем, Шуралай!..

КАРА КӨСТҮ КӨӨРКИЙГЕ

Сөстөри Б. Суркашевтин

Күүзи Н. Шумаровтын

Кара көстү көөркийге
Карузып жүрер күүним бар.
Кара мендү көөркийге
Карузып айдар сөзим бар.
Көк-тамандый сүүжинди
Сыйлап берзең, көөркийим.
Эрјине кара менгинди
Сыйлазаң, ундыбай жүрейн.
Ырыстый, чаңкыр энирде
Ырызым бадырбай ылайын.
Ышту ыраак талада
Ырымдап, сени сакыйын.

КӨПӨГӨШ ОЛ ЈАЛАНДАР...

Сөстөри ле күүзи Ј. Белековтын

Көпөгөш ол јаландар күлүмзип јаткылайт,
Көк-таманду кобылар јасла тынгылайт.

Аркадагы карасу јайым шолырайт,
Ару кейле ол тынып, күнге суркурайт.

Кадыннын тожын оодып, тулаан ай келет,
Карыккан жүректерге сүүнчи экелет.

Јаскы тулаан ай чылап, көөркий, сен
келген,
Јүрегимнин тожын оодып, јылуун
экекген.

Айланайын, көөркий кыс, жүрегим чым
этти,
Эрке јараш кеберин ару сус тартты.

КАРЛАГАШ

Сөстөри С. Мешкиновтын

Күүзи С. Этеновтын

Жажыл бүрлү жаш агаш
Жайды сакып саргарды.
Жарда өскөн карлагаш
Жайла кожо ырады.

Чийик кара канады
Чылабастан учатан.
Чынын айткан куучынды
Чынаркабай угатан.

Кара килин карлагаш,
Кайып кажы учадын?
Кайда ла барза, жаш агаш —
Кажызына конодын?

Ак канады талбайып,
Айланып шунуп келгей не?
Айдары жок кунугып,
Jүргенимди билгей не?

Көк булуттын алдыла
Көндүрө шунуп турадын.
Көксимдеги санаамды
Сен канайып сеспедин?
Жажыл бүрлү жаш агаш

Жайылып качан јажарар?
Жарда өскөн карлагаш
Јаныма качан айланар?

Кыс жүрегин кыйнаган
Кыштын ойин узагын.
Кыйналганду сакыткан
Көөркийимнинг ыраагын.

КАРЛАГАШ

Сөстөри В. Качканаковтын

Күүзи Б. Шулгиннин

Көргөн кызым жап-жараш,
Жаңыс адын билбезим.
Онын ады Карлагаш,
Карлагажым мен дейдим.

Карлагажым, Карлагаш,
Кожонгымды сен уксаң.
Кейде кайып, сен, кушкаш,
Менен ырап учпазан.

Кабактарын канаттый,
Чийү тартып жайылган.
Сендий кысты жарашты
Кандый кудай жайаган?

Карлагажым, сен, кужым,
Сөс айдарга мендейдим.
Сени көрүп, жаражым,
Сүүген кызым мен дейдим.

Карлагажым, Карлагаш,
Кожонгымды сен уксаң.
Кейде кайып, сен, кушкаш,
Менен ырап учпазан.

КАРЛАГАШ

Сөстөри А. Кокышевтин

Күүзи А. Тозыяковтын

Кайчы кара канатту
Карлагажым кайда не?
Кажатта уян чек куру,
Кажы алтайга бардын не?

Көпөгөш жас келгенде,
Көзнөгиме келетен.
Кородоп мен жүргемде,
Кожондоп беретен.

Карлагажым, карлагаш,
Качан ойто келерин?
Карлагажым, карлагаш,
Кожондоп качан келерин?

СЕН

Сөстөри ле күүзи Б. Каятовтын

Јүрүмде јастырдым,
Сени мен јылыйттым.
Сен ойто келбезинг,
Сүүнчи экелбезинг.
Сен — менинг сызым,
Сен — менинг ырызым,
Сен — менинг сүүжим,
Кожонгымнын күүзи.
Сен — менинг үним,
Коолозонг кунукпай,
Је јүрүмим менинг
Кулузын-комыргай!
“Сүүбегем” деп айтсам,
Тилим чек оролбойт,
Ундыырга сананзам,
Јүрегим чек болбойт.

Сен — менинг сызым,
Сен — менинг ырызым,
Сен — менинг сүүжим,
Кожонгымнын күүзи.
Сен — менинг үним,
Коолозонг кунукпай,
Је јүрүмим менинг
Кулузын-комыргай!..
Јылдыстый көстөринг

Јүрегиме кару.
Уча берген сүйүжим
Учуры жок, куру.

Сен — менин сызым,
Сен — менин ырызым,
Сен — менин сүйүжим,
Кожоңымнын күйүзи.
Сен — менин үним,
Коолозонг кунукпай.
Је жүрүмим менин
Кулузын-комыргай!..

ЧАЧАК

Сөстөри ле күүзи Б. Тадиновтын

Көк ынаарлу турлуда
Койчы кыс санаамда.
Тулундары кара суучак —
Ады онын Чачак.

Кош кожон:
Чачак, Чачак, Чачак —
Жүрекке та не келди чак.
Чачак, Чачак, Чачак —
Кеберкек кызычак.
Чачак, Чачак-ак-ак —
Жүрекке та не келди чак.
Чачак, Чачак-ак-ак,
Айтсанг меге, Чачак.

Жылдыстар аттарын
Чачак үзе билер.
Ай толунда күндөр сайын
Иженгенге сыйлаар.

Кош кожон.

Кунукпа сен, Чачак,
Кожонгымла бараак.
Сүүштинг эрке сөстөрүн
Мен сеге айдарым.

ЈАСТЫРДЫМ

Сөстөри ле күүзи Г. Асканаковтын

Эжигимнинг јанында,
Эжигимнинг јанында
Ойто турбазын.
Јүре берген сүүжимди
Сүрүшпезинг сен.
Јүре берген сүүжимди
Сүрүшпезинг сен.

Айым менинг сен болгон,
Айым менинг сен болгон,
Јылдызым болгон.
Јүре берген сүүжимди
Сүрешпезинг сен.
Јастырдым, јастырдым,
Канай мен јастырдым.
Јастырдым, јастырдым,
Ырызым жылыттым.

Јастырдым, јастырдым,
Канай мен јастырдым.
Јастырдым, јастырдым,
Сүүжимди жылыттым.

Јүре берген сүүжимди,
Јүре берген сүүжимди

Сақыбазан сен.
Өчүп калган жүрекке
Иженбезен сен.
Жүрүм тегин тайкылды,
Жүрүм тегин тайкылды,
Сүүжим жылыттым.
Баалап сеге ижендим,
Санаамды салдым,
Алып жүрген ижемжим.

Жастырдым, жастырдым,
Канай мен жастырдым.
Жастырдым, жастырдым,
Сүүжимди уурдаттым.

АЛТЫНАЙ

Сөстөри ле күүзи Б. Каятовтын

Айтпазан да билерим,
Адын сенин Алтынай.
Качарларын кызарып,
Бери көрзөн, уялбай.

Алтын, Алтын, Алтынай,
Көзи кара жаражай.
Караңгуй түндө жарытсан,
Кыр кийинине жажынбай.

Јети-Каан деп јинјинди
Сыйла меге, Толу-Ай.
Јердин үстин айланып,
Ырап барба, Кайран-Ай.

Алтын, Алтын, Алтынай,
Көзи кара жаражай.
Айрылыжар ой келзе,
Сананып жүр, ундыбай.

КАЙДА МЕНИН ОН СЕГИС ЈАЖЫМ?

Сөстөри ле күүзи Чунижековтын

Кайда менин он сегис жажым?

Кайда менин баштапкы сүүжим?

Кайда менин кунукпас ойим?

Кайда менин жылдызым?

Кызыл чечек каруузын берди:

— Сенин сүүжин кайылып акты.

Кызыл чечек каруузын айтты:

— Сенин жылдызын өчти.

Кайра көрбөй, журтаган эдим,

Алды-кийнин сананбас болдым.

Эмди мен токынай бердим,

Кайра көрүп сурадым:

Кайда менин он сегис жажым?

Кайда менин ай-күндий кызым?

Кайда менин кунукпас ойим?

Кайда менин жылдызым?

Кайда менин он сегис жажым?

Кайда менин баштапкы сүүжим?

Кайда менин кунукпас ойим?

Кайда менин жылдызым?

Кызыл чечек каруузын берди:

— Сенин сүүжин кайылып акты.

Кызыл чечек каруузын айтты:

— Сенин жылдызын өчти.

ЭРКЕЛЕЙ

Сөстөри ле күүзи Б. Каятовтын

Кош кожон:

Эркелей-ей-ей, Эркелей,

Эркелей-ей-ей, Эркелей.

Соок кышкыда сени мен жылыйткам,

Ачу ыйлап, адынды адагам.

Көстинг жажы жагыма тоштолгон,

Ўним менинг кырларга тоңдолгон.

Кош кожон.

Кышкы жолло ырап мененг барган,

Кар өткүрө үнимди уксаган.

Сени санап, түндерде карыккам,

Адын адап, эмди мен арыгам.

Кош кожон.

Түш жеримде, сүүжим, ойто келзен,

Ол энгирден колыңды сен берзен.

Соок эрдингенг эркелеп окшойым,

Кара көзине карузып көрөйин.

Кош кожон.

ТАНДАЛАЙ

Сөстөри ле күүзи Б. Каятовтын

Элик баскан орыктан
Эрте жаста сен чыккан.
Таң алдында жайылып,
Тандалай деп адалган.

Кош кожонг:
Тандалайым, Тандалай,
Өңинг сенин көк талай,
Өңинг сенин көк талай,
Тандалай.

Жажыл өлөң чалыны
Жаш бойыңды эркелейт.
Ак мөңкүниң эзини
Арчын жыдын экелет.

Кош кожонг.

Айаңда өскөн чечегим
Артабазын качан да.
Кожонгымды ол тыңдап,
Комыдалым уккайла.

Кош кожонг.

АЛЁНА

сөстөри ле күүзи К. Дедеевтин

Агып јаткан аржан суудый,
Алёна.

Ак кайыгдый јараш сен,
Алёна.

Јаскы күнде чечектедин,
Алёна,
Кандый јараш бүдүмдү сен,
Алёна.

Айыл-јуртын ыраак та болзо,
Алёна,
Көөркийим, једерим мен,
Алёна.

Айдын түнде жылдыстыи сен,
Алёна.
Кажы ла түн түжимде сен,
Алёна.

ЧӨРЧӨК

Сөстөри ле күүзи Э. Тадыкиннин

Озо чакта Кан-Алтайда
Караты-Каан амыр журтаптыр.
Ак малы түк танышпас,
Албатызы тил билишпес.

Азыраган балазы
Ай кеберлү Күмүженг.
Он алты жашка жеткен
Бойлу жүрет.

Je бир катап каан журтына
Алып-баатыр мендеп келиптир.
Эзен-амырын ол угужып,
Келген керегин чике айдыптыр:

— Жаан сөстө жажыт жок,
Улу сөстө уйат жок:
Кызыгарды кудалаарга
Мен келдим.

— Жабынарга, тон эледи,
Жастанарга, жен эледи.
Жажын чакка күйү болорго,
Күмүженди кудалап келдим.

Каан сананат, каруу айтпайт.
Арт учында маргаан жарлайт.
Je маргаанды баатыр јентген,
Сурагына каруу некеген.

— Алатан болзонг, алзанг,
Алтын-мөнгүн јөөжөмди,
Јаңыс ла арттырып
салзанг баламды.

Кааннын сөзин канайдатан —
Јаргыла бисти ол јайнаткан.
Je жүректерге сүүш тартылган,
Јылдыстар болуп озор кубулган.

Алтын-Казык болуп
Алып-баатыр кубулган,
Јаражай көөркий
Ай болуп кубулган.

БЕЛЕК

Сөстөри А. Ередеевтин

Күүзи А. Тозыяковтын

Жылдыстарды тизеле,
Жинји эдип берейин.
Сары айды тудала,
Сырга сулап сыйлайын.

Кош кожон:
Бу менин сыйым сеге,
Бу менин сүүжим сеге.

Солонгыны чечеле,
Сеге курчап ийейин.
Чанкыр чечек үзеле,
Чачыга тагып салайын.

Кош кожон.

Бу берген белекти
Буурайганча эдин жүр.
Ак-жарыктын сыйы деп,
Араайынан санан жүр.

Кош кожон.

МЕН ЭЗИРИК

Сөстөри А. Кокышевтин
Күүзи Н. Шумаровтын

Кайра өткөн жылдарды
Мен билбезим, эскирип.
Сураба өткөн ойлорди,
Сураба, мен эзирик.

Баштапкы кар айлангай,
Бажымды бойым билерим.
Кышкы куйун ыйлагай,
Кыйгырба, мен эзирик.

Айлынга мен келбезим —
Айдын жүзи тегерик...
Кылыгымды билбезинг —
Кыстардан мен эзирик.

Кейлеп, мени коптобо,
Кемге де жаман этпезим.
Жүрегимди билбезинг —
Жүрүмненг мен эзирик.

Санаамды сен таппазынг,
Санааркаба меге, кедери!
Салымымды билбезинг —
Салкыннанг мен эзирик.

КӨЗНӨГИМЕ САЛКЫН ТОКУЛДАТСА...

Сөстөри М. Чекурашевтин
Күүзи Н. Шумаровтын

Көзнөгиме салкын
Согуп токулдатса,
Кунукчылду кожон
Айдып комыдаза,
Жаландарга күн чыгып,
Карды кайылтса,
Жазыл үндү күүк этсе,
Санааркарым мен сеге.

Эңиргери жылдыстар эриксе,
Эрикчелдү санаалар көбүрзе,
Көзнөгиме кайынгаш энгилзе,
Эрке жараш кеберинг эбелзе,
Сананарым мен сени.

Салдым салкын ыйлагай,
Ол тегин ыйлаш.
Сакыталу сүүжиле
Бу жүрүм жараш.

СҮҮГЕНИМЕ

Сөстөри ле күүзи С. Санашевтин

Телекейди эбиреле,
Көөркийиме једип келерим.
Сакып алзан,
Мен једип келерим јаскыда.

Ак-јарыкты айланала,
Мунг јолдорды өдүп барала,
Көөркийиме ыраактан
Кыйгырып ийерим:

Кош кожон:
Уткы мени, сүүгеним,
Ыраактан мен сени некедим.
Эжигин кайра ачсан,
Көөркийим, кирейин.
Јажына берилген ырысты
Ұлежип, кожо апарак.

Кара чачынды јайылтала,
Көөркийим, сен меге келеринг.
Мен билерим,
Сен једип келеринг јаскыда.

Јаскы эзин чачын јайылар,
Кара көстөрүн јылдысты
мызылдаар.

Шымыранып сен меге,
Көөркийим, айдарын:

Кош кожон.

Ч. КЕРЕКСИБЕСОВАНЫҢ РЕПЕРТУАРЫНАҢ

Сүүш

Кечүзи јок терен суу
Кечип оны болбозың.
Таң-Чолмон деп јылдысты
Таң атканда көрөринг.
Тенериде јылдыстың
Ончозын көрүп болбозың.
Сүүш деп сөстинг учурын
Сүүген болзон, ондоорың.

Кош кожонг:

Сүүш, сүүш — ол карыккан ай.
Сүүш, сүүш — ол чалыган күн.
Сүүш, сүүш — ол ырыс.
Сүүш, сүүш — ол жүрүм.

Солонгының өңдөрин
Солый тудуп болбозың.
Салкын кептү сүүш болзо,
Сүүш деп оны айтпазым.
Айткан сөзим — аткан ок —
Албатының куучыны,
Акту сүүш мындый болзо,
Амадууна једеринг.

Кош кожонг.

С. ЧУНИЖЕКОВТЫҢ РЕПЕРТУАРЫНАҢ

КАЧАН КЕЛЕРИН?

Јердин үстинде эн ле јараш
Кара көстөрлү кыс јуртап јат.
Ого учурлай кожон мен чийгем,
Уулдар ла кыстар, кожонды уксагар.

Кош кожон:
Качан келерин сен меге?
Нени айдарын сен меге?
Нени айдарын сен меге,
Менин сүүгеним?

Күнүн ле сайын сенин сүрин
Түш јеримде меге келет.
Кара көзинди мен сананып,
Јангыс ла сени сакып јадым.

Кош кожон.

Кайда да болзом, сенин кеберин
Менин санаамнаң ыраакка барбайт.
Чанкыр тенгери түбине көрүп,
Кеен Алтайга кыйгырадым мен.

Кош кожон.

САКЫБА МЕНИ

Сөстөри ле күүзи А. Шагаевтин

Жайгы жааштын алдында,
Күн ажып барадарда, качан да
Узак сени мен сакыгам.
Бийиктен булут айкап,
Менле кожо кунуккан, качан да
Сүүжимди көрүп каткырган.

Алыстай кожон чөйилген —
Жайгы жааштын кожонгы.
Сенин көстөринг эбелген,
Өткөн ойдун өдүп.

Кандык чечек чыгарда,
Сүүштин ойдун айланарда, ыраактан
Бурылып меге сен келдин.
Өткөн ойдун ойгозып,
Өчкөн сүүшти күүдүрүп ийеле,
Меге араай шымырандын.

Сакыба мени, сакыба,
Жанмыр отту өчүргөн.
Тегин жерге ылаба,
Жүрекке өткөн сүүш.

СҮҮГЕН ЖЫЛДЫЗЫМ

Сөстөри ле күүзи J. Маташеванын

Бу жылдыстар ортодо
Эн жарык бир жылдыс бар.
Ол жаркынду жылдыста
“Сүүгеним” деген ат бар.
Ай эскирип, жаңырза,
Ол ло бойың, көөркийим.
Өйлөр дө түрген өтсө,
Ол ло адын “сүүгеним”.

Кош кожон:
Канай сооктонг сени корыйын?
Канай јуттаң сени кичеин?
Канай јаныңа мен јууктайын,
“Сүүгеним” деп атту жылдызым.

Бис экүниң ортодо
Узун кара јол јаткан.
Түрген биске бу јолло
Келзен, тушташ сакыган.
Ыраакта да болзонг эм,
Мен көрөдим карузып,
Јүрегимде јүк ле сен,
“Сүүгеним” деп жылдызым.

Кош кожон.

ӨЧӨТКӨН СҮҮЖИМЕ

Сөстөри ле күүзи Б. Каятовтын

Көзнөккө журук жураган
Соок бисти таныштырган.
Бороңоттый көстөргө
Санааларымды мен салгам.

Аралу айдын алдында
Араай сени окшогом.
Jүрүмле кожо баратан
Керебим деп бодогом.

Кан-Кадыннын ичине
Качан бирде келерим.
Кызыгаттый эрдине
Сүүжимди сыйлап берерим.

Өчүп калган жүрегиме
Чедирген тийип чоктолгон.
Кара башта санаалар
Күйбүрежип ойногон.

Ижемјиге алдыртып,
Санаам сеге токтогон.
А сен дезе каткырып,
Сүүжимди менин шоктогон.

Кан-Кадынды көрөргө,
Качан бирде барарым.
Кара көлдий көстөргө
Качашканда караарым.

Кышкы сүүжим сүүш болбоды,
Јасла кожо кайылды.
Кадын туманы јаш болбоды,
Салкынла кожо јайылды.

Чөрчөктиј јараш талайды
Чөкөбөй, барып көрөрим.
Балкашту тапчы оромло
Бажым бийик өдөрим.

Карагайлу талайга
Качан бирде келерим.
Кызылгаттыј эрдинге
Сүүжимди сыйлап берерим.

АЙАС ТУРЛУНОВТЫҢ РЕПЕРТУАРЫНАҢ

КАРА КӨСТӨРИҢ Сөстөри ле күүзи А. Турлуновтың

Кош кожон:
Кара-кара көстөриң,
Көөркий, меге јараган.
Сени эске алынып,
Көөркий, сени сакыйдым.

Коркышту ыраак алтайга
Незин мендеп барадын?
Караңгуј тымык тўнде
Јыдыстарды уткыйдым.

Кош кожон.

Эбиреде тайгалу
Алтайымнын јаражын.
Алтайымды эбирип,
Көөркий, сеге барадым.

Кош кожон.

ЈУРТАГАР

Сөстөри В.Ултарииковтын

Эки жүрек биригип,
Эптү-јакшы тушташкан.
Эки колын берижип,
Эрмек-сөзин айдышкан.

Кош кожон:
Јуртагар, јуртагар,
Јажын чакка јуртагар.
Јуртагар, јуртагар,
Ырысту јакшы жүрүгер.

Мал-ажаарды өскүрип,
Ай ла күнге быйанду.
Бала-барка азырап,
Эм жүрүгер ырысту.

Кош кожон.

Амадап алган эжине
Ай јаркыны јарытсын.
Талдап алган эжине
Күмүш чогы чалызын.

Кош кожон.

ОРТОЛЫГЫМ

Сөстөри ле күүзи О. Отуковтын

Ада јерден ыраакка барзам,
Эре-Чуыйымды ундыбайдым.
Эне-адалар өскөн јеримди,
Неден де баалу Ортолык јуртымды.

Кош кожон:
Бу менинг чыккан јуртым,
Бу менинг өскөн јерим.
Ак малду, аржан сууларлу,
Кабай болгон Ортолыгым.

Тым суузы јакалай
Күүктин үни јаранат.
Баскан јеримди арчынла алкап,
Бу алтайым неден де баалу.

Кош кожон.

МЕГЕ ОН АЛТЫ JAШ
Сөстөри ле күүзи А. Турлуновтын

Жайгы жажыл жалаңда,
Эңир кирип турарда,
Сеге неге туштадым,
Сүүжимди не апардың?

Кош кожон:
Меге он алты ла жаш,
Сүүжинг меге сыйлазан.
Жүрүм чечектий жараш,
Сүүжинди меге ачсан.

Узун түндер өткүрө
Үлгөр сеге чүмдейдим.
Жалаңга мен келеле,
Катап сени сакыйдым.

Кош кожон.

Түмөн жылдыс ортодо
Сүүш жылдызым табарым.
Түш жерме де болзо,
Сүүгениме туштаарым.

Кош кожон.

КҮС

Сөстөри ле күүзи А. Турлуновтын

Чуйдын јолын ајыктап,
Мен көрөдим јаражын.
Бу менин төрөлим,
Артабас ол качан да.

Эбире агаштар
Элбирешкен көрүнөт.
Алтайга күс келгени
Билдирет, ол билдирет.

Кош кожон:
Күс,
Сен једип келдин Алтайга.
Агаштар эмди саргарып ла калды.
Санаамда эмди јангыс ла күс.

Түн кире берерде,
Күн чыгарын сакыйдыс.
Тизилген булуттар
Тумандайт ол Алтайды.

МАНЖЕРОК

Сөстөри Н. Олевтин
Күүзи О. Фельцманнын

Манжерок дегени не?
Оны жартап алалык.
Айса город болды ба?
Айса болзо ортолык?

Кош кожон:
Найы күүндү Манжерок!
Биске чындык Манжерок!
Бистин жолыгатан јерис —
Ман - же - рок!

Мунг јолдорло найылар
Бери келип турулар.
Күлүмјиис ырыс кожот,
Ончобыска — бир кожон.

Кош кожон.

Колдор колло кабышкан,
Найыларыс көп эмей.
Нөкөрлөрис көп болзо,
Јүрүмди омок дебей!

Кош кожон.
Көр, конвертте: “Манжерок”,

Чүмдү сөстөр анда жок.
Анда сүүнчи айдылган,
Слерди бери кычырган.

Кош кожон.

Манжерокко, најым, сен
Јолды таап болбой жүрзөң,
Кожонгыс сеге једер,
Јолды көргүзип берер.

Кош кожон:
Најы күүндү Манжерок!
Биске чындык Манжерок!
Чертенип айткан сөзис —
Ман - же - рок!

Алтай тилге
В. Качканаков көчүргөн

КОЙОНОК

Сөстөри ле күүзи албатынын

Жалбак жерде ойынду,
Жар алдында жадынду,
Жажыл корбо кыркыйтан,
Жараш седег койон мен.

Кош кожон:
Мен, мен койонок,
Мен, мен койонок.

Кырлан жерде уйамды
Кызыл түлкү таппайтан.
Боочыдагы жолымды
Боро үкү билбейтен.

Кош кожон.

Тууны кырлай мантайтан,
Турган өлөг отойтон,
Тусту мырчак жемидим,
Тулай койон мен эдим.

Кош кожон.

Јерде жүрген бойымды
Једип тудар неме јок.
Тууга чыккан койонды
Тудуп алар арга јок.

Кош кожон.

САГАЛ
Сөстөри албатынын
Күүзин В. Хохолков жазаган

Јелбейген сагал,
Јелтрейген сагал,
Сагалдан тартсам,
Сен турбайдың, сагал.

Саламат берзем,
Јибейдинг, сагал.
Сананып айтсам,
Сен укпайдың, сагал.

Көчөни берзем,
Ичпейдинг, сагал.
Колыңнан тартсам,
Сен турбайдың, сагал.

Јелбейген сагал,
Јелтрейген сагал,
Сагалдан тартсам,
Сен турбайдың, сагал.

ЎЙИН МАҚТАГАНЫ

Сөстөри С. Суразаковтын

Күүзи А. Тозыяковтын

Мен, нөкөрлөр, ырысту,
Жүрүм эмди макалу.
Аракыны таштадым,
Кижиге алып журтадым.

Кош кожон:
Айлымда эжим бар,
Алтындым үйүм бар.
Журтымда эжим бар,
Күмүштий үйүм бар.

Иштеп алган жалымды
Анаар-мынаар этпейдим.
Эмеениме экелип,
Колдон колго бердим.

Кош кожон.

Үйүм мени сыйлады,
Эки бала ол тапты.
Уулчак болды бирүзи,
Кысчак эжи ол чыкты.

Кош кожон.

Мендий ырысту кижини
Ак-жарыкта кем табар?
Бу колымда кысчагым,
Бу колымда уулчагым.

Кош кожон.

КИСКЕ

Сөстөри В. Качканаковтын

Күүзи А. Тозыяковтын

Бу кожонды уксагар:
Бисте јалку киске бар.
Киске, киске, кискечек,
Семис бүүткен кискечек.

Сүтти күлүк чек ичпес,
Калаш берзен, чек јибес.
Киске, киске, Васька, сен,
Каймак уурдап јибезен.

Хомяк, чычкан байрамдайт.
Олорды киске тутпайт.
Јалку таңма, сен уксаң,
Көзинг јумып јатпазаң.

Айтканысты ол тындайт,
Араайынаң мыркылдайт.
Киске, киске, сен јелбер,
Биске чөрчөк айдып бер.

АЙУЧАК
Сөстөри В. Качканаковтын
Күүзи А. Тозыяковтын

Бошпок бүткен айучак
Мендеп турат өзөргө,
Энезине торт ло чак
Баштак уулын көрөргө.

Талтан-талтан ол эдет —
Тап-топ, тап-топ, тап-топ.
Өлөнгө бүдүрилет —
Күч жок, чак жок, чак жок.

Кайыңашка чыгала,
Кайра келип меч түшкен.
Жымжак јерге алакан
Энезинен једишкен.

Тажыйт, тажыйт алакан —
Күч-мач, күч-мач, күч-мач.
База незин сакыйтан —
Кач-кач, кач-кач, кач-кач.

Адарула берижип,
Айучагаш чактырткан.
Тату мөттин ордына
Ачу-корон сыктаган.
Кап ла кара тумчугын —

Җыш-мыш, җыш-мыш, җыш-мыш.
Эки колы сарбаҗдайт —
Кыш-кыш, кыш-кыш, кыш-кыш.

Калак-сыгыт ундылган,
Айучагаш бу ойнойт.
Энезинин җанында
Араайынан коҗондойт:
Җаандап алган мен болзом,
Эх, тен, ах, тен, ах, теен!
Ол тушта айдар эдим:
Аң — мен, аң — мен, аң — мен!

ОЙНО, БАЛАМ

Сөстөри ле күүзи Б. Байрышевтин
Аржан суудый сен ару,
Сен менин агару ижемжим.
Кару балам, кару эжим,
Слер менин канадым.

Кош кожон:
Айсура, Айида балам,
Сеге түңей чечек жок,
Сеге түңей жылдыс жок,
Ойно, ойно, ойно, ойно,
Ойно, ой, балам.

Кара сенин көстөринг жараш.
Быыраш кара чачыннан
Энен сени эркелеер.
Энен сеге жылу айдар:
Ой, кару балам.

Кош кожон.

Аржан суудый сен ару,
Сен менин агару ижемжим.
Адап берген адын бар,
Байлап берген сөөгин бар,
Ундыба, балам.

Кош кожон.

*Канһа йактың түйбинең
Эбирит келген жаңарым.
Калык-жонның ортодо
Канһа шиген жаңарым.*

МУКУР-ТАРКАТЫ ЈУРТТА ЈАТКАН МАЙРА УРЕЛОВАНЫҢ ЈАҢАРЛАРЫНАҢ

КУДАЛАШ КОЖОН

Ак өлөң бажы ак чечек,
Ак көбөлөк, јаспай кон.
Айылга келген айылчы эдүс,
Ат чакыны јаспай түш.

Көк өлөң бажы көк чечек,
Көк көбөлөк, јаспай кон.
Көни келген айылчы эдүс,
Көн чакыны јаспай түш.

Кайың агаш бүриндий
Калың төрөөн болорго.
Калка торко јигиндий
Билдирлү куда болорго.

Терек агаш бүриндий
Телкем төрөөн болорго.

Теленгит тоннын јигиндий
Чийилү куда болорго.

Кызыл тажуур тудунып,
Куда болойын деп жүрбей.
Кызы-уулыс јаанаган,
Ырызын сурап јорт жүрбей.

Кара тажуур тудунып,
Куда болойын деп жүрбей.
Кабайда бала јаанаган,
Јолын сурап јорт жүрбей.

Ак торколо көктөгөн
Ширдегеерди берзегер.
Ак чечекле ойногон
Балагарды берзегер.

Көк торколо көктөгөн
Ширдегеерди берзегер.
Көк чечекле ойногон
Кызыгарды берзегер.

Айу јадар аралы
Аршал эмей Алтайдын.
Айылга јуулган кудалар,
Алдаарга отурып мүргүйин.

Токын јаткан јылкынын
Токшунын тудуп минерим.
Торко чачак балаарды
Той эдерге сураарым.

Айандагы јылкынын
Аргымагын минерим.
Ай таналу балаарды
Айыл тударга сураарым.

Түнеерип чыккан түн булут —
Түмен малдын серүүни.
Түнүктеп туткан бу айлын
Түмен јоннын јыргалы.

Карарып чыккан кара агаш —
Камык малдын серүүни.
Карачкылу бу айлын
Калык-јоннын јыргалы.

Болчок ташты оодоло,
Кайру таптым малтага.
Калык-јоннын ичинен
Куда таптым төрөөнгө.

Јалбак ташты оодоло,
Билү таптым бычакка.
Бу ла јоннын ичинен
Куда таптым төрөөнгө.

КЫСТЫҢ ТӨРӨӨНДӨРИНИҢ УДУРА КОЖОҢЫ

Ак-борого минеле,
Ажар ажү бийик не?
Айылдап келген улустың
Айдар сөзи кандый не?

Кер-алага минеле,
Кечер кечүүс тайыс не?
Кирип келген айылчының
Кереги кандый болгой не?

Таказы јок аргымак,
Минерге база күч эди.
Азыраган балаасты
Берерге база күч эди.

Сас ла јерүс балкашту,
Јелерге база күч эди.
Јаш ла балаас кыскашту,
Садарга база күч эди.

Арка јерге ат јелзе,
Арка јерге томылгай.
Айландыра ойнозоос,
Алтай јерге торгылгай.

Өзөк јерге ат јелзе,
Өзөгине томылгай.
Өскөн јонноң бис эмей,
Бис ойнозоос, томылгай.

Ўле ташту Алтайга
Ўрүстеп сүтти не чачпас?
Ўзе суулу Алтайга
Атты буулап не баспас?

Токым сынду Алтайга
Торгызы артып калгай не?
Токун јаткан јон эмтир,
Бис ойнозоос, кайткай не?

Јоју баскан јериннин
Јойгон өлөгин тыгызын.
Јыргал-ойында турушкан
Јоннын мында көбизин.

Атла јорткон јериннин
Ак өлөгин тыгызын.

Ойын өткөн бу жерде
Албатымнын көбизин.

Айландыра тайгалу
Ару, жараш Эре-Чуй.
Эбиреде тайгалу
Эптү, жараш Эре-Чуй.

Кер адым желген Алтайга
Бис желзебис, кайткай не?
Келиндер жуулган Алтайга
Бис ойнозоос, кайткай не?

Кер-алазы жок болзо,
Кејимди неге салатан.
Кереес Чуйы жок болзо,
Келип кайдан ойнойтон.

МУКУР-ТАРКАТЫ ЈУРТТА ЈАТКАН КУРДЯПОВА Т. М. ЈАҢАРААРЫ

Элбек чөлдү Чуыйымнан
Элим быян сураган.
Эмдү-тусту суузынан
Энем адын сугарган.

Ак чөлдөрлү Чуыйымнан
Албатым алкыш сураган.
Аржан-кутук суузынан
Адам адын сугарган.

Ойонгот өлөң жытанган
Ондой јерге бир алкыш.
Ойоойым-јаңар өткүрген
Јонына онын бир алкыш.

Узун койу јыш бүткен
Урсул ичине бир алкыш.
Ундылбас јаңар баштаган
Улузына бир алкыш.

Канча чактын түбине
Канга шинген јаңарыс.
Калык-јонды јууп келип,
Бириктирген јаңарыс.

Эрјиненин туйгагын
Элетпеген Эре-Чуй.
Эне-аданын жагарын
Эбире јайган Эре-Чуй.

Ак-боронын туйгагын
Арсатпаган Эре-Чуй.
Албатынын жагарын
Јайып салган Эре-Чуй.

КҮРЕЕ КОЖОН

Ак-бороны ээртезе,
Јайылбас эдип ээртейли.
Айдышканды сөстөзө,
Айрылбас эдип сөстөйли.

Көк-бороны ээртезе,
Јайылбас эдип ээртейли.
Көөркийекти сөстөзө,
Ундылбас эдип сөстөйли.

Керчезиндү тайгадан
Кер-калтарым таппадым.
Кече энгирде сакыгам,
Келип неге барбадын?

Буланатту боочыдан
Боро тайым таппадым.
Бозом энгирде сакыгам,
Бойың неге келбедин?

Ээн јаланга бардың деп,
Энем меге ачынган.
Эби-јөбин сен укпай,
Эмеш ле эрте ачынган.

Ак јаланга бардың деп,
Адам меге ачынган.
Аайы-төййин угаалбай,
Арай ла эрте ачынган.

Чыгар күннинг чыгыдын
Чыдырман агаш тудар ба?
Чын санаалу сен болзон,
Чыгарбай тудуп алар ба?

Ажар күннинг ажыдын
Адырман агаш тудар ба?
Акту санаанг ол болзо,
Адан сени тудар ба?

Алтай ичи ак өлөң,
Ак-боро јизе, түк сергиир.

Ачынышпай ойнозоос,
Арка-сыныыс ол сергиир.

Көк-Өзөк ичи көк өлөң,
Көк-боро жизе, сын сергиир.
Көкижип бүгүн ойнозоос,
Көөркийлер бистинг сын сергиир.

Үлкер жылдыс үстисте,
Үч айланза, таң адар.
Үзүк жоктон ойнодыс,
Үүрелер, эмди жанаактар.

Јети-Каан деп жылдыс бар,
Јети айланза, таң адар.
Јергележип ойнодыс,
Јерлештер, эмди жанаактар.

КУДАНЫН КОЖОНДОРЫ

Кумактан чыккан куба тал,
Куба талдын јаражын.
Куйка-топчы тагынган
Кудагайдын јаражын.

Састан чыккан сары тал,
Сары талдын јаражын.
Сырга-тана тагынган
Кудагайдын сүрлүзин.

Ак-боронунг кымызын
Кудалар амзаар учурлу.
Айылду болгон балдарга
Алкыжын айдар учурлу.

Буурыл беенинг кымызын
Кудалар амзаар учурлу.
Күүни јеткен балдарга
Быяанын айдар учурлу.

Алтын үйген шынкырап,
Ак-бором јелген јол јараш.
Алтын кындак бел согуп,
Кудам јорткон туу сүрлү.

Күмүш үйгөн шынкырап,
Кула тай желген жол сүрлү.
Күмүш кындак бел согуп,
Кудам жорткон туу сүрлү.

Чабдар түктү эрјинем
Чакы айланып таң атты.
Чөөчөй туткан бу колым
Чылай берди, ой, кудам.

Ак-боролу эрјинем
Чакы айланып таң атты.
Айак туткан бу колым
Чылай берди, кудагай.

Ак шаајын айагым
Алтынга түңей көрүнзин.
Алып келген ол ажым
Алама-шикир амзалзын.

Көк шаајын чөөчөйим
Мөңүннен сүрлү көрүнзин.
Ичиндеги ол ажы
Мөттөң тату билдирзин.

Чөөчөй туткан колыбыс
Чылай берди, төрөгөн.
Чөгөдөп отурган тизебис
Көжий берди, өрөкөн.

Тажуур туткан колыбыс
Тала берди, төрөгөн.
Такып айдар кожоныс
Табылбай туру, өрөкөн.

Алаканда чөөчөйим
Ак кайыннын урынды.
Алтын чачту кудагай
Ат арчыннын бүриндий.

Колымдагы чөөчөйим
Корбо кайын урынды.
Корбо чачту кудагай
Кой арчыннын бүриндий.

Баргаа бажын экчеген
Куйун-салкын ийделү.
Булгайры калта кончында
Кудам келген ырысту.

Кулузын бажын экчеген
Күски салкын ийдези.
Куулы канза кончында
Кудагай келген жакшызы.

Јаказы алтын мандык тон
Јакалашса — јыртылбас.
Јурт ичинде кудалар
Јаман айдышса — айрылбас.

Эдеги алтын торко тон
Эдектең тутса — јыртылбас.
Элдин ичинде кудалар
Эрмектешсе — айрылбас.

Каргана бажы јайканып,
Чечектеп келген — јаражын!
Кара тажуур тудунып,
Кудам келген — јакшызын!

Кызылгат бажы чечектеп,
Быжып келген — кызылын!
Кызыл тажуур койтылдап,
Кудам келген — јакшызын!

Јаскы койон түгидий,
Јып-јымжагаш кудагай.
Јабаганын јалындый,
Чип-чичкечек кудагай.

Күски койон түгидий,
Жып-жымжагаш кудагай.
Кулун-жабага жалынды,
Чип-чичкечек кудагай.

Чалык атты мингенде,
Тер чыгарбас кудагай.
Чаап тоннын эдегин
Чалынга тийдирбес кудагай.

Токшун атты мингенде,
Тер чыгарбас кудагай.
Торко тоннын эдегине
Тоозын жууктырбас кудагай.

Эмик болгон сабарым
Элей берди, кудагай.
Эдски болгон ол үним
Туна берди, кудагай.

Аткыс болгон сабарым
Арый берди, кудагай.
Амыргы болгон ол үним
Туна берди, кудагай.

Кара таштын бажынан
Карчага түшти јем сурап,
Кара тажуур койтылдап,
Куда келди кыс сурап.

Кызыл таштын кырынан
Кыйгылык түшти јем сурап.
Кызыл тажуур койтылдап,
Куда келди кыс сурап.

Койу жылдыс чыга берт,
Конор ойис једе берт.
Јаңгыс жылдыс чыга берт,
Јанар ойис једе берт.

Кумакту көлгө куш түжет,
Куркун алды сууланат.
Кудалу јерге бис түштис,
Кулузын чөөчөй айланат.

Кара көлгө кас түжет,
Канат алды сууланат.
Кудалу јерге бис түштис,
Калайлу чөөчөй айланат.

Көк ийнектинг терезин
Көнөк эткен кудагай.
Көп албаты түжүрип,
Жыргалын көргөн кудагай.

Ак ийнектинг терезин
Аркыт эткен кудагай.
Албатыны түжүрип,
Жыргалын көргөн кудагай.

Кызыр беенин сүди эмей,
Ичип ийзеер, кудагай.
Кыс баланы кысканбай,
Берип ийзеер, кудагай.

Байтал беенин сүди эмей,
Ичип ийзеер, кудагай.
Бу балаарды кысканбай,
Берип ийзеер, кудагай.

Торко тоннын эдегин
Тоозынга тийдирбес кудагай.
Килин тонды кийгежин,
Кир жууктырбас кудагай.

Кумактан чыккан куба тал,
Куба тал болуп јайкангај.
Куба ла чачту өрөкөн
Кудагај мен деп јыргагај.

Сайдаң чыккан сары тал,
Сары тал мен деп јайкангај.
Сары ла чачту өрөкөн
Кудагај мен деп јыргагај.

Ак кайыңды кезеле,
Кабай эткен адазы.
Ак сүдин эмизип,
Азырап койгон энези.

Көк кайыңды кезеле,
Кабай эткен адазы.
Койу сүдин эмизип,
Чыдадып салган энези.

Төстөк јерде төрт кайың
Төзинен өрө јаш корбо.
Төрдө отурган кудалар
Төртөн эки алкышту.

Ак јалаңда ак кайың
Алдынан өрө јаш корбо.

Айылда отурган кудалар
Алтан эки алкышту.

Тогус айгыр малынын
Токшунун берген кудагай.
Тогус айры шаңкылу
Балазын берген кудагай.

Алты айгыр малынын
Артыгын берген кудагай.
Алты айры шаңкылу
Балазын берген кудагай.

Көк көжөгө көдүргөн
Көк кайыңнын жаражын.
Көп албаты жыргаткан
Көөркий балдар жаражын.

Ак көжөгө көдүргөн
Ак кайыңнын жаражын.
Албатыны жыргаткан
Бу балдардын жакшызын.

Ўзүлбеске армакчы —
Ўйе-чакка төрөгөн.
Жазылбаска армакчы —
Жажын-чакка төрөгөн.

ТОЙ ТУЖЫНДА КОЖОНДОР

Түнүктеп туткан айлыга
Түмен Буркан шокшозын.
Төр бажында кабайда
Түнөп бала экчелзин.

Карачылап туткан айлыга
Канча Буркан шокшозын.
Көжөгөнүн кийинде
Кабайда бала экчелзин.

Жайгыда туткан айлыга
Жараш jөөжө чогулзын.
Жоннон алган эжине
Жажы торко жайылызын.

Күскиде туткан айлыга
Күмүш jөөжө чогулзын.
Карыдан алган эжине
Күрөң торко оролзын.

Аң балазы болгожын,
Айланбаанча суу кечпес.
Ада-эненин балдары
Айдышпаанча журт тутпас.

Элик балазы болгожын,
Эбирбеенче суу кечпес.
Эне-аданын балдары
Эрмек јокко јурт тутпас.

Јажарып келген јаш ағаш
Јас келгежин јайылар.
Јаш үйе качан да
Јурт тудатан јангы бар.

Јаңыс канадын јайып,
Јайык кечкен кас јакшы.
Јайыктын суузын аш эдип,
Јурт јыргаткан кыс јакшы.

Эки канадын јайылтып,
Эдилди кечкен кас јакшы.
Эдилдин суузын аш эдип,
Эл јыргаткан кыс јакшы.

Јар бажына отурып,
Јастык көктөгөн кыс јакшы.
Јастыгын көрүп јарадып,
Јуртка түшкен уул јакшы.

Јаскы конгон јуртына
Јажыл торко јайылзын.
Јарадып алган эжине
Јакшы сүме кожулзын.

Күски конгон журтынга
Күренг торко жайылзын.
Күүнзеп алган эжине
Күннинг оды жарызын.

Ээртеп минер адынга
Ээр-токым экпелзин.
Эрке тапкан бу эжин
Элен-чакка эш болзын.

Үйгендеп минер ол адын
Үзүк жоктон тенгизин.
Улустан алган бу эжин
Жажын-чакка эш болзын.

Эки агашка бүр чыккан —
Эркин жайдын күни ине.
Эки бала бириккен —
Эл жыргаган той ине.

Жаш агашка бүр өскөн —
Жылу жастын күни ине.
Жаш балдар алышкан —
Жон жыргаган той ине.

Эки агашка не керек?
Эңчейте базар бүр керек.

Эр балага не керек?
Эш-нөкөри ол керек.

Кайын агаш будагы
Карын чокту от болор.
Катыс улус балдары
Карын жакшы журт болор.

Эки агаштын будагы
Карын чокту от болор.
Эки кары балдары
Эптү-жакшы журт тудар.

Кече түшкен айылдын
Кеени кайда болотон?
Кече келген келиннин
Кожоны кайда болотон?

Жаңы түшкен айылдын
Жакшызы кайда болотон?
Жаңы келген келиннин
Жаңары кайда болотон?

Сары чечек үзеле,
Ойнойтоны күч эмтир.

Санаа јокко барала,
Јуртайтаны кўч эмтир.

Кўренг чечек ўзеле,
Ойнойтоны кўч эмтир.
Кўўни јокко барала,
Јуртайтаны кўч эмтир.

Торко камду јок болзо,
Тонды неле чынғйтан.
Тойдо ойын јок болзо,
Јыргал кайдан келетен.

Алтын камду јок болзо,
Бөрүкти неле бөлјийтен.
Акту бойыс јок болзо,
Јыргал кайдан келетен.

Алты айры чакыґа
Аттар јуулып буулаалзын.
Алты толукту айлыґа
Албаты јуулып јыргазын.

Эки айры чакыґа
Эрјине келип буулаалзын.
Эки толукту айлыґа
Эл-јон јуулып јыргазын.

АЛКЫШТУ АЙДЫНЫШ

Арчыны жытанган,
Аарчызын албаты амзаган,
Аржан суулары адылган,
Агару бүткен Алтай!

Андары кийик,
Ак-сүмерлери бийик,
Ай-канатту куштары учкан
Алтай калыкка кару Алтай

Айы-күни билдирлү,
Ак ажыла күндүлү,
Ажу-сындары быйанду
Артабазын качан да ару,
Агару Алтай!

Таукен Жайтынов

БАЖАЛЫКТАР

АЛТАЙ АЛБАТЫНЫН КОЖОНДОРЫ.....	3
КАН-АЛТАЙ.....	3
ШУНУ КЕРЕГИНДЕ	4
КОЖОНДОР	4
МЫРАТ-БИЙ.....	6
ОЙНОЙЛЫК.....	9
АЛТАЙДЫ МАКТАГАНЫ	10
АЛТЫН-КӨЛДИН ЖАРАЖЫ.....	12
АДА-ЭНЕГЕ КОЖОН	13
ЖАНАЗЫН МАКТАГАНЫ	14
АКАЗЫН ТООГОНЫ	15
ЖЕНЕЗИН МАКТАГАНЫ	16
ТААЙ АА ЖЕЕННИНГ.....	17
КОЖОНДОШКОНЫ.....	17
ЭЖИН МАКТАГАНЫ.....	18
КӨӨРКИЙИНЕ АЙТКАНЫ.....	19
КАРЫ КИЖИГЕ.....	23
ҰҰРЕЛЕРДИН КОЖОНҒЫ.....	24
КОКЫР.....	26
УУЛАДЫН КОЖОНҒЫ.....	27
КЫСТЫН КОЖОНҒЫ.....	29
КАБАЙДЫН КОЖОНҒЫ	30
ЧӨӨЧӨЙДИН КОЖОНҒЫ.....	31
ОЙЫННЫН КОЖОНҒЫ.....	32
МАК КОЖОН.....	33
ЖАҒЫ АЛТАЙ.....	34
ЭА-ЖЕРИМЕ ЭЗЕНИМ	35
ОТ-ЖАЛАРАУ АЛТАЙ.....	37
КӨЗҮЙИМ	38
СӨӨКТҮ - ТАЙГА	40
АЛТАЙЫМ.....	41
ЧАКЫЛАР.....	43
ТЕНЕРИНИНГ СУДАЗЫ.....	44
АК ЧОЛМОН.....	45
КИЖИ БОЛГОН АДЫСТА.....	46
АРГЫМАК.....	47
АЛТЫН-КӨЛ	48
АСТАП КАЛГАН	49
АЛБАТЫМ	49
ШОНКОРЫМ.....	50
ЧАГА БАЙРАМ.....	51
ОДЫН-СУУЛУ АЛТАЙ.....	52
ЭНЕ	53
КАЧАН ДА КАРЫБАГАР, ЭНЕ.....	55
КОЖОН	56
ЭРКЕЛЕДИШ.....	57
ЭКИНУР	58
АЛТАЙ БААТЫРЛААРДЫН КОЖОНҒЫ	59
КОЙЧЫНЫН КОЖОНҒЫ.....	60

ЖЫЛДЫС-КУРТТЫҢ КОЖОҢЫ.....	62
МЕН – ЧЕЧЕН АҢЧЫ.....	63
КОЙЧЫ КЕРЕГИНДЕ КОЖОН.....	65
ЖИИТ ПАСТУХТЫҢ КОЖОҢЫ.....	66
ЧЕЧЕГИМ.....	68
ТОЙЛОГОР.....	69
ЖИИТТЕРДИҢ КОЖОҢЫ.....	71
АЙ СОНАТА.....	72
КАРУ КАСПАМ.....	73
АЛАС.....	74
АЙ ЭСКИДЕ.....	76
АЛТАЙДЫ ЭЗЕП.....	78
АЧЫНБА.....	79
КАРЛАГАШ.....	80
КЫРАЛЫГЫМ.....	82
ЖЕҢЕЛЕР.....	83
ТОПШУУРЫМ.....	84
УТКЫЫРЫҢ БА?.....	86
ШЫРГАЙТЫ.....	88
КЕЛ МЕГЕ.....	89
ЧАКПЫНДУ ЖҮРҮМ.....	90
КҮСКИ БАЮЗ.....	91
АЛТАЙ ОЙНОТКЫЛАР.....	92
КОМЫДААДУ САНАА.....	93
СЕГЕ.....	94
КҮН, КҮН, КҮНДИКӨРЗӨҢ.....	95
ТОРӨЛИМ.....	97
САЙЛУГЕМ.....	98
ЭНЕ.....	99
КӨГҮДЕЙ.....	100
КӨК БӨРҮНИҢ КОЖОҢЫ.....	102
КАН-АЛТАЙ.....	104
ОРЫК ЖОЛДОР.....	105
КҮСТИҢ ЖААШТАРЫ.....	106
ОЙТО АО КҮС.....	107
ӨСКӨН ЖЕРИМЕ.....	108
АЙЛАНАЙЫН.....	109
ЖАҢЫ ЖЫЛДЫҢ ТҮНИНДЕ.....	110
ЮРИЙ КАРАБАШЕВТИҢ РЕПЕРТУАРЫНАҢ.....	111
“АМАДУ” ӨМӨЛИКТИҢ РЕПЕРТУАРЫНАҢ.....	118
ШЫРКАЛУ ЖҮРЕКТИҢ КОЖОҢЫ.....	118
КАРА КӨСТҮ КЫС.....	119
ЭЗЕН БОЛЗЫН.....	121
“АР-БАШКУШ” ӨМӨЛИК.....	123
КАР АЙЛАНАТ.....	123
БАШТАПКЫ СҮҮШ.....	124
СҮҮГЕНИМЕ.....	126
ЖОҢЛО ЖАБА ЖҮРЕЛЕ.....	127
УНДЫП САЛ.....	128
МАРИНА САКСАЕВАНЫҢ РЕПЕРТУАРЫНАҢ.....	129
КАРАҢҮЙ ЭҢИРДЕ.....	129
КӨК-ТАМАН.....	130

ТУРНАЛАР УЧАТ ЁСТИМАЕ.....	131
УУЛЧАГЫМ.....	132
АЛЕКСАНДР БЕБИННИНГ РЕПЕРТУАРЫНАН.....	133
“ЭЗИН” ӨМӨЛИКТИНГ РЕПЕРТУАРЫНАН.....	142
АЛТЫН-КӨЛ.....	142
АЛТАЙЫМ.....	143
БАЛАМА.....	144
“КАН-ОЙРОТ” ӨМӨЛИК.....	145
ЖАКШЫЛААР БА, ЭНЕ.....	145
КОЖОН МЕНАЕ.....	146
ВЛАД САНАШЕВТИНГ РЕПЕРТУАРЫНАН.....	147
КӨСТӨРИНГ ЖАЗЫРБА.....	147
ТҮН.....	148
АЙ ТОЛУ. ТҮН ОРОЙ.....	149
САНААЛАР.....	150
КЫСТАР ЭЖИНЕТ.....	151
АЙ АА КҮН.....	152
ЖҮРҮМ УЧУК ТА БОЛЗО.....	153
БААТЫРААР БАСКАН ЖЕБРЕН АЛТАЙ.....	155
МЕНИНГ СҮҮЖИМДЕ.....	157
КАР АЙЛАНАТ.....	158
“АЛТЫН-ТУУ” ӨМӨЛИК.....	159
АЛТАЙЫМДА ЖАЙ.....	159
ЖЫЛДЫЗЫМ.....	160
ЭНЕ.....	161
КАР-КАРЫЧАК.....	162
КАНАЙДАР?.....	163
АЛТЫН-ТУУ.....	164
СҮҮНЧИ САЕРГЕ.....	165
ЖАҢЫ ЖЫЛ.....	166
КЕРЕК ЖОК.....	167
ЭСКЕ АЛЫНЫП.....	168
БАЛАМ.....	169
СЕН.....	170
ЕВГЕНИЙ АБРАИМОВТЫНГ РЕПЕРТУАРЫНАН.....	171
ЖҮРҮМ – ЖЫЛДЫС.....	176
КЕТКИН КУШ.....	177
КҮРЕЕЛЕЙ.....	179
ТУРНАЛАР.....	180
ТҮШ ЖЕРИМДЕ.....	181
АЛТАЙ ЧАЙ.....	183
ЭКИНУР.....	184
ЧҮЙДЫНГ ЖОЛЫ.....	185
ЖАС 186.....	
ЯБЛОНЯ.....	188
КАРА КӨСТҮ.....	189
КУШТАРЫМ.....	190
КАТЮША.....	191
АМАДУ.....	192
СТУДЕНТТЕРДИНГ КОЖОҢЫ.....	194
МЕГЕ ИЖЕН.....	195
КҮҮКТИНГ ҮНИ.....	197

ЖҮРҮМ ЖАРАШ.....	199
ТОЙ КОЖОН.....	200
ЫРЫС ДЕГЕНИ НЕ БОЛОТОН?.....	202
КАТУНЫҢ ЖЕРИНДЕ.....	203
СЕНДИЙ.....	205
АК КАЙЫҢ.....	206
САЛЫМЫ БАШКА КАЙРАН КЫС.....	207
ЭНТИР ЖЫЛДЫС.....	208
ШУРАЛАЙ.....	209
КАРА КӨСТҮ КӨӨРКИЙГЕ.....	210
КӨПӨГӨШ ОЛ ЖАЛАҢДАР.....	211
КАРЛАГАШ.....	212
КАРЛАГАШ.....	214
КАРЛАГАШ.....	215
СЕН.....	216
ЧАЧАК.....	218
ЖАСТЫРАДЫМ.....	219
АЛТЫНАЙ.....	221
КАЙДА МЕНИҢ.....	222
ОН СЕГИС ЖАЗЫМ?.....	222
ЭРКЕЛЕЙ.....	223
ТАҢДАЛАЙ.....	224
АЛЁНА.....	225
ЧӨРЧӨК.....	226
БЕЛЕК.....	228
МЕН ЭЗИРИК.....	229
КӨЗНӨГИМЕ СААКЫН ТОКУЛАДатса.....	230
СҮҮГЕНИМЕ.....	231
Ч. КЕРЕКСИБЕСОВАНЫҢ РЕПЕРТУАРЫНАҢ.....	233
КАЧАН КЕЛЕРИҢ?.....	234
САКЫБА МЕНИ.....	235
СҮҮГЕН ЖЫЛДЫЗЫМ.....	236
ӨЧӨТКӨН СҮҮЖИМЕ.....	237
АЙАС ТУРАУНОВТЫҢ РЕПЕРТУАРЫНАҢ.....	239
КАРА КӨСТӨРИҢ.....	239
ЖУРТАГАР.....	240
ОРТОЛЫГЫМ.....	241
МЕГЕ ОН АЛТЫ ЖАШ.....	242
КҮС.....	243
МАНЖЕРОК.....	244
КОЙОНОК.....	246
САГАА.....	248
ҮЙИН МАКТАГАНЫ.....	249
КИСКЕ.....	251
АЙУЧАК.....	252
ОЙНО, БАЛАМ.....	254
МАЙРА УРЕЛОВАНЫҢ ЖАҢАРААРЫ.....	255
М КУРДЯПОВА Т. М. ЖАҢАРААРЫ.....	261
КУДАНЫҢ КОЖОНДОРЫ.....	265
ТОЙ ТУЖЫНДА КОЖОНДОР.....	274

КҮРЕЕЛЕЙ КОЖОН
(кожондордын јуунтызы)

Тургузаачы редакторы Эрмек Тепуков
корректоры А. Чечек

Книга издана при поддержке
Федерального агенства по печати и
массовым коммуникациям РФ
по программе «Культура России»

Формат 70X90 1/32.
Печать офсетная. Усл. п. л. 10
тираж 3000 экз.
Сдано в набор 05.09.07.
Подписано в печать 15.09.07.

Отпечатано в ОАО «Горно-Алтайская
типография»

